श्रीः

नन्दिपुरमाहात्म्यम्

நந்திபுரமாகாத்மியம்

(நாதன்கோயில்)

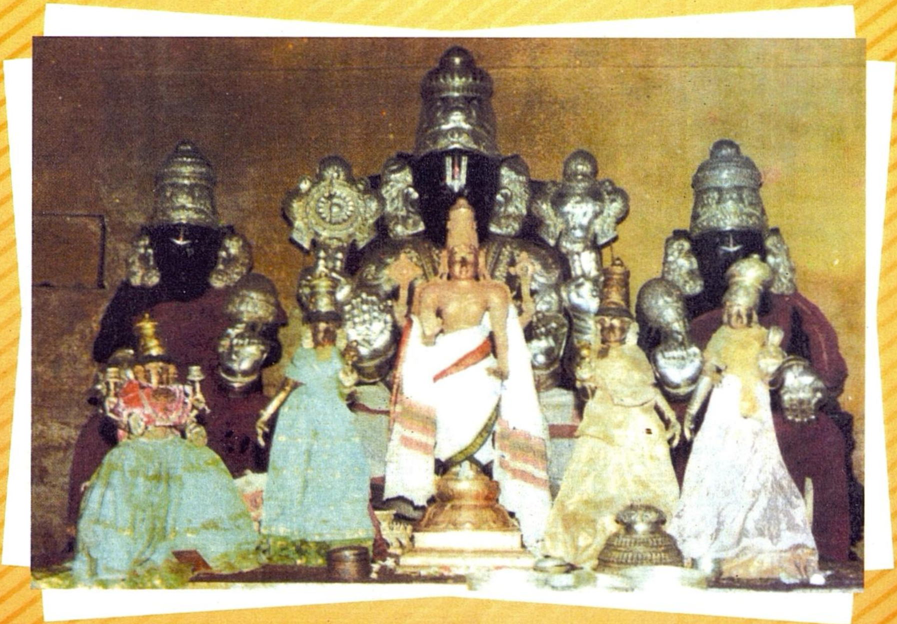

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் **ஆ.வீரராகவன்**

S.18417

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
...தி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண் : 544

श्रीः

नन्दिपुरमाहात्म्यम्

நந்திபுரமாகாத்மியம்

பதிப்பாசிரியர்:
நியாய சிரோமணி, வேதாந்த ஆசார்ய,

முனைவர் ஆ. வீரராகவன், M.A., B.L.I.S., Phd.,

சம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்
சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்
மற்றும் ஆய்வு மையம்

தஞ்சாவூர்.

2012

விலை : ரூ. 80-00

நூற்பதிப்பு விளக்க குறிப்பு

நூற்பெயர்	:	நந்திபுரமாகாத்மியம்
பதிப்பாசிரியர்	:	முனைவர் ஆ. வீரராகவன், M.A., B.L.I.S., Ph.D.,
வெளியிடுபவர்	:	இயக்குநர், சரசுவதி மகால் நூலகம்
வெளியீட்டு எண்	:	544
மொழி	:	சம்ஸ்கிருதம் - தமிழ்
பதிப்பு	:	முதற் பதிப்பு
வெளியீட்டு நாள்	:	2012
தாள்	:	TNPL 18.6 kgs.
நூல் அளவு	:	21 x 14 c.m.
பக்கங்கள்	:	100
படிகள்	:	250
எழுத்து	:	16 & 12
அச்சிட்டோர்	:	சரசுவதி மகால் நூலக அச்சகம்
புத்தகக்கட்டு	:	மெலிந்த அட்டை
பொருள்	:	தலபுராணம்
I.S.B.No,	:	978-81-921829-9-5
விலை	:	ரூ. 80-00

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகம் சோதிடம், மருத்துவம், வரலாறு, இலக்கியம் போன்ற பல்வேறுவகைச் சுவடிகளைப்பெற்றுள்ளது. ஆண்டுதோறும் அரிய சுவடிகளை ஆய்ந்தெடுத்து அவற்றை மக்களுக்குப் பயன்தரும் வகையில் பதிப்பித்தும் வெளியிட்டு வருகின்றது.

சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் சம்ஸ்கிருதத்துறை வாயிலாகப் பதிப்பிக்கப்படும் இந்நூலின் பெயர் 'நந்திபுர மாகாத்மியம்' என்பதாகும். இது குடந்தைக்கு தென்மேற்கில் சுமார் 3 மைலில் அமைந்துள்ள நாதன் கோயிலைப் பற்றியதாக உள்ளது. நாதன் கோயிலான இதற்கு நந்திபுரம் என்பது எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்பதற்குரிய காரணத்தை விளம்புவதோடு இக்கோயிலின் புராணச் சிறப்புகளைப் பற்றியும் இந்நூல் விரிவாகப் பேசுகின்றது. செய்யுள் நடையில் நான்கு அத்யாயங்களுடன் திகழும் இந்நூல் நந்திபுர விண்ணகர நாதன் கோயிலின் பெருமைதனை கதை இலக்கியமாய்த் தருகின்றது.

இந்நூலினை நூலக சமஸ்கிருத பண்டிதர் முனைவர் ஆ. வீரராகவன் அவர்கள் தமிழாக்கம் செய்து பிற்சேர்க்கையாக அரியதொரு சார்ங்கபாணித் தோத்திரத்தை தமிழாக்கத்துடன் இணைத்துப் பதிப்பித்துள்ளார். அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுகள்.

இந்நூல் வெளிவர நிதியுதவி நல்கிய நடுவண் அரசிற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் நன்கு வெளிவர ஆவன செய்துள்ள மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் நேர்முக உதவியாளர் (பொது) மற்றும் நூலக நிருவாக அலுவலர் (பொ.) திரு. ஆர். முத்துக்குமரசாமி அவர்களுக்கும், சரசுவதி மகால் நூலக நூலகர் முனைவர் எஸ். சுதர்ஷன் அவர்களுக்கும் இந்நூலை அச்சிட்ட நூலக கணினிப் பிரிவினருக்கும் மற்றும் இந்நூல் வெளிவரக் காரணமாக இருந்த அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் தலபுராண ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும், இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் பெரிதும் பயன்படும்.

தஞ்சாவூர்
4 -10-2012

கா. பாஸ்கரன், இ. ஆ. ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

முன்னுரை

திவ்யே நந்திவனே ஹரிஸ்த்ரிஜகதாம் நாதஸ்ஸ-
நாம்னா ச தத்
தேவீ சம்பகவல்லிகா பரிஸரே தன்மந்த்ரதீர்த்தம் ஸர: ।
ஶ்ரீமன் மந்த்ரவிமாந மத்யவிலஸத் பஸ்சான்
முகஸ்ஸூரிபி:
தேவீபி: ஸஹ நந்திகேச்வரதபஸ் ஸாக்ஷாத்க்ருதா
பாஸதே ॥
(அஷ்டோத்திரசதாதி திவ்யதேசவிவரணம் ப. எண். 40)

நந்திபுர்யா: பதிம் தேவம் நாதாஹ்வய முபாச்ரயே ।
நந்தீ நாமக பூபால பிரஸன்னம் கருணாநிதிம் ॥
(அர்ச்சாவதார ஸ்தலவைபவதர்ப்பணம் by மதுரகவி
ராமானுஜதாசர், P.No. 40)

தஞ்சைமாநகரில் தன்னிகரற்றுத் திகழும் நூலகமாம் சரசுவதி மகால் நூலகத்தில்தொன்றுதொட்டு பல்வகைச் சுவடிகள் பாதுகாத்தும் பதிப்பித்தும் வருகின்றது. அதனுள் ஒன்று நந்திபுர மகாத்மியம் என்னும் சுவடி நூல். அர்ச்சாவதார ஸ்தல வைவதர்ப்பணத்தில் நந்திபுரம் அம்பரபுரம் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவை இரண்டுமாகச் சேர்ந்து நந்திபுர விண்ணகரம் எனப்படுகிறது.

நூற்பெயரும் நூற்சார்ந்த செய்திகளும்

நந்திபுர மாகாத்மியம் என்னும் இந்நூல் பவிஷ்யத் புராணத்தில் பிரம்மநாரதர்களின் உரையாடலாக நான்கு

அத்தியாயங்களில் அமைந்துள்ளது. இந்த மாகாத்மியம் குடந்தைக்கு அடுத்த நாதன் கோயிலைச் சார்ந்தது என்பது சுவடியின் மேலுள்ள ஓலைப் பட்டியலால் அறியமுடிகிறது. நந்திபுரம் ஆயிரத்தளி முன்பொருகால் செங்கமேடு என்றும், விஜயநகரர்களின் ஆட்சி காலத்தில் வீரசிங்கம்பேட்டை என மாறியிருப்பதும் குடவாயில் எம். பாலசுப்ரமணியன் அவர்களின் நந்திபுரம் நூலால் அறியமுடிகிறது. பல்லவர் கால சிற்ப அமைதியோடு இன்றைக்கு நந்திபுரவிண்ணகரம் குடந்தையிலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் காணக் கிடைக்கின்றது. இது எட்டாம் நூற்றாண்டில் 'நந்திபுரம்' என்றும், 10ம் நூற்றாண்டில் 'பழையாறை நந்திபுரம்' என்றும், 11ம் நூற்றாண்டில் 'முடிகொண்டசோழபுரம்' என்றும், 12ம் நூற்றாண்டில் 'இராஜராஜபுரம்' என்றும் அழைக்கப் பெற்றதாய் பிற்காலசோழர் வரலாறு தெரிவிக்கின்றது.

நந்திபுரவிண்ணகரம் - நாதன்கோயில்

இத்திருக்கோயில் 108 வைணவத் திவ்ய தேசங்களுள் ஒன்று. இத்தலத்திற்கு நந்திபுரம் என்று பெயர் வரக்காரணத்தை இம்மாகாத்மியநூல் விரிவாக விளம்புகின்றது. ஒரு சமயம் மாலி, சுமாலி என்பவர்கள் மகாவிஷ்ணுவிடம் வரம் பெற்று தேவர்களையெல்லாம் துன்புறுத்தி வந்தனர். அதனால் தேவர்கள் சிவபெருமானைத் தஞ்சமடைய, சிவபெருமானுடைய ஆக்ஞையின் பேரில் நந்திதேவர் விஷ்ணுவைக்காண வருகின்றார். வாயிற்காப்போரால் தடுக்கப்பெற்ற அவர் மீண்டும்

ஜயவிஜயர்களின் சாபத்திற்கு உள்ளாகின்றார். அந்த சாபம் நீங்க திருநாரணனைக் குறித்துத் தவம் புரிந்து தவப்பயனாய்த் திருமாலிடம், தன் பெயராலேயே அத்தலம் விளங்கவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டதால் அத்திருமால் விண்ணகரம் 'நந்திபுர விண்ணகரம்' என்றும், அத்தலத்தின் தீர்த்தம் 'நந்திதீர்த்தம்' என்றும் புகழ் பெற்றது என இந்நூலின் பால் அறியமுடிகிறது.

திருமங்கையாழ்வார் தமது பெரிய திருமொழியிலும், பிள்ளைப்பெருமாள் அய்யங்கார் தமது நூற்றெட்டுத் திருப்பதிக்கோவையிலும் இத்தலத்தை மங்களாசாஸனம் செய்துள்ளனர். ஆழ்வார் பாடலில் நந்திபுரவிண்ணகரம் ஐந்தாம்பத்து, பத்தாம் திருமொழியில் பத்துப்பாடல்களில் காணக் கிடைக்கிறது. 'தீதறு நிலத்தொடரிகாலினொடு' என அப்பதிகம் துவங்குகின்றது.

நந்திபுர விண்ணகரத்தலத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் சோலைகள், சோலைகளுள் பூத்துக்குலுங்கும் மலர்கள், மலர்களிலுள்ள மதுவை உண்டு களித்திசை பாடும் வண்டுகள், பாதம் வைக்குமிடமெல்லாம் சிதறிய பலவண்ணப் பூக்கள், ஒருபுறம் குயிலினம் கூவுகின்றது. மற்றொருபுறம் மயில்தோகை விரித்தாடுகின்றது. இத்தலத்திற்கு முனிவர்களும், அமரர்களும் வந்து பூலோகத்தில் இது போல வேறு நகரில்லை என்று மலர் தூவிக் கொண்டாடுகின்றனர். தேவர்கள் தம் தந்தையான திருமால் உறைவிடம் இதுவே என்று

போற்றுகின்றார். எம்பெருமானுடைய ஆக்ஞா வடிவான வேதம், சாஸ்திரம் ஆகியவற்றைச் சிரமேற்கொண்டு அதன்வழி நடப்பவர்கள் ஊழிக்காலம் வந்தாலும் அழியாதிருப்பர். அப்படிப்பட்டதான ஒரு பேற்றை அருளவல்ல ஐயன் மேவியதும், திருவல்லிக்கேணியில் தொண்டையர்போன் போலவும் பரமேச்வர விண்ணகரத்தில் மல்லையர்கோன் போலவும், அட்டபுயகரத்தில் வயிரமேகன் போலவும், திருநறையூரில் செங்கணான் கோச்சோழன் போலவும், இத்திருப்பதியில் நந்திவர்மன் என்னும் ஓர் அரசன் சில திருப்பணிகளைச் செய்தான் என்று சொல்லிப் போருகின்ற நகராகவும் நந்திபுரவிண்ணகரம் திகழ் கின்றது. அங்கே அருள்பாலித்துவரும் எம்பெருமான் பஞ்ச பூதங்களுக்கு அந்தராத்மா, மனம், உறக்கம், இறப்பு ஆகியவற்றுக்கு அதிபதி. விபவாவதாரம் எடுத்தபோழ்து கண்ணனாய்த் தயிருண்டு கூத்தாடியவன் ஈருலகையும், உப்பு, கரும்பு, தேன், நெய், தயிர், பால், புனல் ஆகிய ஏழ்கடல்களையும், இமயம், மந்தரம், கைலாசம், வடவிந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலகிரி ஆகிய ஏழ்மலைகளையும், இன்னமும் பல்வேறு பொருட்களையுடைய உலகம் ஊழிக்காலத்தில் அழியப்புக, அதனை வயிற்றினுள்ளே வைத்து ரக்ஷித்துப் பின்பொருகால் மறுபடியும் ஸ்ருஷ்டி செயதவன், நம்பத் தகுந்தவன், நெருப்புகளையெல்லாம் கொட்டியவாறு பயங்கரமான நிலையில் வருகின்ற அசுரர்களைத் தனது ஆயுதங்களால் ஒரு நொடிப் பொழுதில் ஒழிக்க வல்லவனும் ஆவான் என்று அவ்வெம்பெருமானின் பெருமையினைப் பேசு கின்றார். அத்தகைய பெருமைவாய்ந்தது அந்த நாதனுரைகின்ற நகர். மேலும் நந்திபணிசெய்த

நகருமான நந்திபுரவிண்ணகரத்தை ஒவ்வொரு பாட்டிலும் நண்ணு மனமே ! என்றுரைத்த திருமங்கை ஆழ்வார், "இந்த நந்திபுரப்பாடல்களை முறையாகப் பயிலவல்ல அடியவர்களின் கொடுவினைகள் முழுதும் அகலும்" என்று பயன்விளம்பி நிறைவு செய்கின்றார்.

பதிப்பிற்குரிய சுவடிகள்

சரசுவதி மகால் நூலக சம்ஸ்க்ருதத்துறையில் 'நந்திபுரமாகாத்மியம்' எனும் நந்திபுரவிண்ணகரத்தின் பெருமைபகரும் சுவடிகள் பவிஷ்யத்புராணத்தைச் சார்ந்தவையாய் இரண்டு எண்களில் பதிவாயுள்ளன. (அ) B.No. 11315 / D.No. 10029. இந்நூலின் பின் இணைப்பாக சார்ங்கபாணி தோத்திரம் என்கிற துதிநூலும் சுவடியிலிருந்து பெயர்த்தெழுதி இணைக்கப் பட்டுள்ளது. B. 8723 / D.No. 21854, Paper, Sheets-12, Complete. முதலில் கூறிய பர்னல் சுவடி ஒன்றுக்கு மற்றொன்று பாடவேறுபாடுகளை கூறுவதாயும், பின் இணைப்புச் சுவடி அரிய குறுதோத்திரநூலுமாக இப்பதிப்பிற்கு உதவிபுரிந்தன.

பதிப்பு முறை

நந்திபுரமாகாத்மியம் என்றும் நாதன்கோயில் ஸ்தலமாகாத்மியம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்ற விண்ணகரத்தின் பெருமைதனை போற்றும் சுவடிகளுள் ஒன்றினை அடிப்படையாகவும் மற்றொன்றினைப் பாடவேறுபாடு கண்டறியவும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இருப்பினும் இந்நூல் தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகப் பருவ இதழ் எண்-31ல் மூலம் மட்டும் வெளிவந்துள்ளது. அதனைத் வடமொழி மூலத்துடனும் தமிழ் எழுத்துப் பெயர்ப்பு மற்றும் பொழிப்புரைகளை அமைத்து

ஸ்ரீசார்ங்கபாணி தோத்திரத்தையும் அவ்வாறே செய்து இத்துடன் இணைத்துப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது.

நன்றியுரை

'நந்திரபுரமாகாத்மியம்' எனும் இந்நூலை பதிப்பிக்க ஆணை வழங்கிய மாவட்ட ஆட்சியர் மற்றும் சரசுவதிமகால்நூலக இயக்குநர் உயர்திரு கா. பாஸ்கரன் இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கும், மாவட்ட ஆட்சியரின் நேர்முக உதவியாளர்(பொ.) மற்றும் நூலக நிருவாக அலுவலர் திரு. ஆர். முத்துக்குமரசாமி அவர்களுக்கும், நூலகர் முனைவர் எஸ். சுதர்ஷன் அவர்களுக்கும், கணினி மற்றும் நூற்கட்டுப் பிரிவினருக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பயன்கள்

தலபுராண ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும், சார்ங்கபாணித் தெய்வத்தின் மீது பற்றுள்ளவர்களுக்கும் ஆன்மீக அன்பர்களுக்கும், ஆர்வலர்களுக்கும் இக்கதையிலக்கிய நூல் பெரிதும் பயனளிக்கும் .

தஞ்சாவூர்
21-9-2012

முனைவர் **ஆ. வீரராகவன்,**
சம்ஸ்க்ருதப்பண்டிதர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்,
தஞ்சாவூர்.

विषयसूचिक

பொருளடக்கம்

		पृ.सं. ப. எண்
1. ग्रन्थभागः	- प्रथमोऽध्यायः	1-05
	- द्वितीयोऽध्यायः	06-11
	- तृतीयोऽध्यायः	12-18
	- चतुर्थोऽध्यायः :	19-24
2. நூற்பகுதி	- முதல் அத்தியாயம்	25-29
	- இரண்டாம் அத்தியாயம்	30-34
	- மூன்றாம் அத்தியாயம்	35-39
	- நான்காம் அத்தியாயம்	40-44
3. நான்கு அத்தியாயங்களின் கதைச்சுருக்கம்		45-56
4. अनुबन्धः	- (a) शार्ङ्गपाणिस्तोत्रम्	57-67
4. பிற்சேர்க்கை	-(b) சார்ங்கபாணிஸ்தோத்ரம்	68-76
4. பிற்சேர்க்கை	- (c) சார்ங்கபாணிஸ்தோத்ர பொழிப்புரை	77-78

தலக்குறிப்பு

தலம்	: உத்தர ஜகன்னாத க்ஷேத்திரம், ஸ்ரீநிவாஸ க்ஷேத்திரம், நந்திபுரம், நந்திநாதபுரம்.
அமைவிடம்	: கும்பகோணத்திற்கு தென்மேற்கில் 3 மைல் தொலைவில் உள்ளது.
பெருமாள்	: நந்திநாதன், ஜகன்னாதன்
தாயார்	: செண்பகவல்லி,
புஷ்கரிணி	: நந்தி புஷ்கரிணி, அனந்தசரஸ்
விமானம்	: மந்தார விமானம், அனந்த விமானம்
பிரத்யக்ஷம் காட்சி பெற்றவர்கள்	: நந்திதேவர், அகஸ்த்யர், சிபிசக்ரவர்த்தி

शुद्धाशुद्धपत्रिका

शुद्धम्	अशुद्धम्
1. शान्तं ब्रह्माणं जगतः प्रभुम्	शान्तं जगतः प्रभुम्। Page No. 1 - Verse-1
2. सह्यजातटे	सह्याजातटे Page No. 1 - Verse-2
3. சாந்தம் பிரம்மாணம் ஜகத: பிரபும்	சாந்தம் ஜகத: ப்ரபும் Page No. 25 - Verse-1
4. ஸஹ்யஜாதடே	ஸஹ்யாஜாதடே Page No. 25 - Verse-2
5. कुबेरो वा	कुबोरो वा Page No.14 - Verse-20

श्रीः

नन्दिपुरमाहात्म्यम्*

प्रथमोऽध्यायः

श्रीनारदः-

नत्वा देवं समं शान्तं (समक्षंतं-आ)जगतः प्रभुम् ।
ऊचे मधुरया वाचा इदं सर्वं सुखावहम् ॥ 1

देवदेवो जगन्नाथो धाम स्वं वैष्णवं पुरा ।
विहाय पृथिवीं प्राप्य विशेषात्सह्याजातटे ॥ 2

आगतो भगवान्केन कारणेन(कारणं तत् -आ)वदस्व मे ।

ब्रह्मा -

शृणु ! वत्स ! कथां दिव्यां रमानाथस्य यत्नतः ॥ 3

यच्छ्रुत्वा मुच्यते जन्तुर्जन्मसंसारबन्धनात् ।
कैलासशिखरे देव्या विहारन्(सञ्चरन् -आ)वृषभध्वजः॥4

अद्रिप्रवरकन्यां तां रहतस्समभाषत ।
देवदेवस्य माहात्म्यं मत्तः कथयतश्शृणु ॥ 5

यत्प्रसादेन कल्याणि मादृशोऽहं वराङ्गने ।
शार्ङ्गधन्वा गदापाणिः शङ्खचक्रधरो विभुः॥ 6

त्रिविक्रममुपस्थाय बलिं संक्षोभ्य माधवः ।
पादेनावनिमाक्रम्य एकेनाक्रमितुं दिवम् ॥ 7

---

* अ B. 11328/D. 10028. T.M.S.S.M. Library, Thanjavur.
आ B.11315/D. 10029. T.M.S.S.M. Library, Thanjavur.

ब्रह्माण्डं बिभिदे तस्मादाविरासीत्सुरापगा ।
देवदेवस्य पादाम्बु मूर्ध्ना तत्करवाण्यहम् ॥ 8

तदा प्रभृत्यहं सुभ्रु गङ्गाधर इति श्रुतः ।
सङ्करस्य वचः श्रुत्वा देवी तं प्रत्यभाषत ॥ 9

नमश्शर्वाय भीमाय नमो रुद्राय(मीयुषे-आ)नमः।
त्र्यम्बकाय नमस्तुभ्यं अम्भिकापतये नमः ॥ 10

नमो नागविभूषाय चर्माम्बरधराय च ।
कपालिने नमस्तुभ्यं शूलहस्ताय ते नमः ॥ 11

दिगम्बराय वै पुण्यं पशूनां पतये नमः ।
इति स्तुत्वा प्रणम्याथ सन्निधौ शङ्करस्य सा ॥ 12

तव देव प्रसादेन संशयो मे निवार्यताम् ।
शार्ङ्गिणो* देवदेवस्य नाथस्य च महेश्वर ॥ 13

वक्षस्थिता रमादेवी हेतुं तत्र वदस्व मे ।

शङ्करः -

साधु साधु महाप्राज्ञे देवानामप्यगोचरम् ॥ 14

यत्पृष्टं तत्र कल्याणि वक्ता नान्योऽस्ति मामृते ।
इदं रहस्यमायुष्यं पुण्यं श्रीपुष्टिवर्धनम् ॥ 15

श्रूयतां सावधानेन गोप्यं तत्किञ्चिदुच्यते ।
सृष्टिस्थितिलयानां वै कर्ता नारायणो विभुः ॥ 16

विहाय कमलां देवीं नरदेवासुरात्मधृक् ।
तत्तत्कार्यधुरं वोढुं अवतारान्सुमध्यमे ॥ 17

---

* शार्ङ्गपाणिस्तोत्रं अनुबन्धे द्रष्टव्यम् ।

अकरोदादिदेवोऽयं अनन्तान् सा च साक्षमा (सा तुनक्षमा-आ)।
अभेदो मे कथं भूयाद् हृषीकेशात्तदा रमा ॥ 18

इति सञ्चिन्त्य तुष्टाव नारायणमनामयम् ।
नमो हिरण्यनाभाय हिरण्यवधहेतवे ॥ 19

नमः पङ्कजनाभाय पङ्कजाक्षाय ते नमः ।
नमो वै वासुदेवाय वसुदाय नमो नमः ॥ 20

नमस्सङ्कर्षणायाथ प्रद्युम्नाय नमो नमः ।
नमः कालाम्बुदाभाय कालियोरगघातिने ॥ 21

नमो गरुडवाहाय नमस्ते(नमो वै आ)वनमालिने ।
शङ्खचक्रधरायास्तु नमो नारायणाय ते ॥ 22

अच्युताय नमस्तेऽस्तु अनन्तामिततेजसे ।
गोविन्दाय नमस्तेऽस्तु गोकुलानन्दहेतवे ॥ 23

कमलास्य(कमलाकर-आ) नमस्तेऽस्तु कमलानन्दहेतवे ।
इति स्तुत्वा च तं ध्यात्वा(थ देवेशं-आ)लक्ष्मी नारायणं विभुम् ॥

चिन्तयन्ति तदन्ते सा किं करोमीति(सा स्थिता-आ)संस्थिता।
इति स्तुवन्तीं तां देवीमालोक्य करुणाकरः ॥ 25

विस्मयन्तीव(विस्मयन्निव-आ)चक्षुर्भ्यां आलिङ्ग्येदमभाषत।
स्तोत्रेणानेन हे देवि हृदयो मे विबुध्यते ॥ 26

का चिन्ता किं च ते कार्यं वद मे करवाण्यहम् ।

ब्रह्मा –

प्रसीदेह जगन्नाथ तुष्टो मे स्तोत्रतो यदि ॥ 27

न वर्ते त्वमहं देव ऋते कल्याण भाजन ।
तवोरस्थलमासाद्य सर्वदा निवसाम्यहम् ॥ 28
एष एव वरो मे स्यादगतीनां गतिप्रद ।
इति श्रुत्वा चिरं ध्यात्वा रमामाह जगद्गुरुः ॥ 29
सत्यप्रतिज्ञो दुर्लभ्यं तदपि त्वन्मनोरथम् ।
करस्थं कमले कान्ते तवोरस्थलमीप्सितम् ॥ 30
मामकं कुरु कल्याणि ते लप्स्यसि तत्तपः ।
वक्ष्ये वाञ्छाविशेषेण वरदोऽहमनुत्तमे ॥ 31
अगस्त्यो भगवान्यत्र ऋषिभिस्तप्यते तपः ।
तत्र गत्वा चिरं कालं योगमास्थाय मां भज ॥ 32
भजतां भक्तियोगेन लभ्योहं तनुमध्य(द्य?)मे ।
अगस्त्यस्यान्तिकादब्धिं कावेरी समुपागता ॥ 33
तां विचिन्वन् स विप्रेन्द्रो रङ्गक्षेत्रमुपागतः ।
उपागम्य जगन्नाथं रङ्गनाथमतोषयत् ॥ 34
अनन्तानन्तशयन मुकुन्दमधुसूदन ।
रङ्गनाथ जगन्नाथ पाहि मां शरणागतम् ॥ 35
कावेरी सा महापुण्या मां विहाय कुतो गता ।
न जाने नित्यकाम्यानां कारणं साहि मे विभे ॥ 36
तव सेवा विरोधेन सान्निध्यं देहि मे च ताम् ।
सापि सन्निधिमात्रेण तव योगेश्वरस्य मे ॥ 37
सान्निध्यं कुरु ते यत्र योगो मे सफलो भवेत् ।
इति संस्तूयमानोऽहं तेन योगेश्वरेण ह ॥ 38
तस्य प्रसादं कर्तु वै वरदोऽहं वराङ्गने ।
इदमुक्तं मया तस्मै क्षेत्राणां उत्तमोत्तमम् ॥ 39

चतुर्योजनतस्तस्मात् प्राच्यां रङ्गस्य वैष्णवम् ।
पश्चिमे पूर्ववाराशेर्योजनद्वयमात्रतः ॥ 40

उदग्योजनमात्रेण चम्पकारण्यदेशतः ।
क्रोशमात्रेण कावेर्याश्चक्रतीर्थस्य दक्षिणे ॥ 41

मामकं धाम विप्रेन्द्र श्रीनिवासाह्वयं शुभम् ।
वैकुण्ठसदृशप्रख्यं देवानामप्यगोचरम् ॥ 42

तत्राराध्यविशेषेण मां लभस्व यदीप्सितम् ।
इति संप्रेषितो विद्वानगस्त्यो द्विजसत्तमः ॥ 43

तपश्चरति कल्याणि कांक्षितं कमलानने ।
आस्ते समुनिभिस्सार्धं मामेवानुसरन् सदा ॥ 44

अद्यापि तव सुश्रोणि कांक्षितं कमलासने ।
दातुकामोऽहमचिरात् आगमिष्ये भजस्व माम् ॥ 45

अतः कुरुष्व भद्रं ते व्रजप्रायो भविष्यति ।
अगस्त्यश्च रमा चैव वैष्णवं धाम पार्वति ॥ 46

आविवेशतुराराध्य हरिं विश्वेश्वरं विभुम् ।
तत्र यन्मनसोऽभीष्टं तावुभौ समवाप्नुतः ॥ 47

तयोस्सान्निध्य कामो वै हरिस्तत्रैव तिष्ठति ॥ 48

इति श्री भविष्यत्पुराणे ब्रह्मनारदसंवादे
चतुर्विंशतिसंहितायां
प्रथमोऽध्यायः ।

द्वितीयोऽध्यायः

नारदः-

तत्र स्थित्वा हृषीकेशः किमकुर्वत वै पितः।
ब्रूहि मे सकलं देव श्रोतुं कौतूहलं हि मे ॥ 1

ब्रह्मा -

कथं ते बुद्धिरुत्पन्ना देवानायत्यगोचरा ।
श्रुणु देवऋते साक्षादलं सद्य(सद्यो-आ)फलप्रदम् ॥ 2

अथ तं शङ्करं गौरी साभिलाषेदमब्रवीत् ।
रमा वक्षस्थलं प्राप्य रमते केशवस्य सा ॥ 3

भक्तस्तपस्तु कुरुते कुम्भयोनिर्महेश्वर ।
लब्धुकामोऽपि किं तत्र वद मे वदतां वर ॥ 4

शङ्करः -

अहं ते कथयिष्यामि गमिष्यावो हरेर्भुवम् ।
इति संवदतोर्ब्रह्मन् गौरीशङ्करयोर्मिथः ॥ 5

तस्मिन् दिविषदाः (एतस्मिन्नन्तरे-आ)काले मलिनाभृशपीडिताः।
चतुर्मुखमुखाः सर्वे कैलासशिखरं गताः ॥ 6

वृषारूढं महादेवं सोमं सोमार्धशेखरम् ।
तत्र दृष्ट्वामरास्सर्वे स्तुत्वा नेमुश्च मेनिरे ॥ 7

अव्याक्षेपो भविष्यन्त्याः कार्यसिद्धिरितिस्थितिः ।
किमागमनकार्यं ते ब्रूहि मे विबुधेश्वर ॥ 8

लङ्केति नगरी सास्ति लवणाम्भसि दक्षिणे ।
यक्षपन्नगगन्धर्वदेवैरपि दुरासदा ॥ 9

तत्रासते सुमाली च माली चैव सुमाल्यवान् ।
वरदानेन विष्णोस्ते नैव वध्या सुरासुरैः ॥ 10

आराध्य हरिमीशानं बाधन्तेऽस्मान् भृशं शिव ।
तान् जहीश रिपून् घोरानसुरा(सगणान्-आ)नखिलान् क्षणात् ॥

लब्धकामा वयं सर्वे द्रष्टुं त्वां कृपणागताः ।
इति सम्प्रार्थितश्शूली देवानां पुरतो वसन् ॥ 12

इदमूचे मधुरयागिरा गद्गदयासुरान् ।
अवध्यो मादृशैर्देवा वरदानं च तादृशम् ॥13

कर्ता हरिर्नो भगवान् निधनस्य सुमालिनः ।
योगक्षेमकरोऽस्माकं व्रजताशु मया सह ॥ 14

देवाः-

श्रुत्वा गिरीशस्य वचस्तं(वचनं तं-आ)पुरस्कृत्य ते सुराः ।
क्षीराम्बुराशिमासेदुश्शङ्करोऽथ वृषध्वजः ॥ 15

आभाष्यागच्छ नन्दीति माधवं निकटं मम ।
चतुर्मुखमुखैस्सर्वैस्सह शम्भुस्समागतः ॥ 16

इति सम्प्रेष्य तत्तीरे तुष्टुवुर्मधुसूदनम् ।

नन्दीः-

संस्थाप्य तत्क्षणे देवान् शम्भुवाक्येन चोदितः ॥17

वेत्र पाणिरथो नन्दी द्वारस्थानवमन्य च ।
प्रचक्रमे पुनर्गन्तुं केशवस्यान्तिकं बलात् ॥ 18

जयविजयौ -

द्वारागतं वृषं वीक्ष्य जयोऽथ विजयश्च तौ ।
वीर्यवन्तौ निगृह्येनमूचतुः कस्य वा कुतः ॥ 19

इति शप्तस्ततो नन्दी ताभ्यां शङ्करमागतः ।

नन्दी-

शिव शङ्कर शर्वेश नीलकण्ठ वृषध्वज ॥ 20

पाहि मामार्तमापन्नं पन्नगेन्द्र(पन्गेन्द्राङ्ग-आ)विभूषण ।
शङ्खचक्रधरौ वीरौ द्वारस्थौ शार्ङ्गिणः प्रभो ॥ 21

गदाभयकरौ कान्तौ ताभ्यां शप्तोऽहमागतः ।
गतिरस्ति म मै देव पादौ मे चलतो न किम् ॥ 22

अगतीनां गतिः को वा त्वामृते भक्तवत्सल ।

शङ्करः-

गोपतेर्वचनं श्रुत्वा बहुचिन्तापरश्शिवः ॥ 23

वृषेण सहितस्तत्र तपः क्रूरं हरेः प्रियम् ।
कृत्वा चिरेण देवेशं स्तोत्रैश्च समतोषयत् ॥ 24

आदिकर्ता विकर्ता त्वं करणं कार्यकारणम् ।
स्थूलसूक्ष्मस्वरूपं च विरूपं च विकारभाक् ॥ 25

अविकारी जगन्नाथ तन्नो देहि वरं विभो ।
वरं दातुं सलक्ष्मीको नोथो नारायणो हरिः ॥ 26

अविरासीत् सभामध्ये शङ्करं प्रत्युवाच तम् ।

नारायणः-

वेद्यं न मेऽस्ति भूतेश विदितं तव हृद्गतम् ॥ 27

जयश्च विजयश्चैव मामकौ द्वारपालकौ ।
तावाराध्य विशेषेण लभस्व यदभीप्सितम् ॥ 28

वरदानसमर्थोऽपि न दास्ये ते(तव-आ)वृषध्वज ।
निग्रहानुग्रहं कर्तुं तावेव जगतः प्रभू ॥ 29

तत्रोपायमहं वक्ष्ये तच्छृणुष्व मदन्तिकात् ।
कुम्भयोनिर्महालक्ष्म्या विमानेऽनन्तसंज्ञिते ॥ 30

वरं दत्वा विशेषेण श्रीनिवासाह्वये मम ।
क्षेत्रे चानुत्तमे तस्मिन् व्रज शीघ्रं वृषध्वज ॥ 31

मामाराध्य वृषस्तत्र तिष्ठत्वमितविक्रमः ।
ताभ्यां सहैव तत्राहं वरं दातुमनुत्तमम् ॥ 32

आगमिष्यामि नैवात्र संशयं कुरु शङ्कर ।
सुमालिमाल्यवान्मालि(माल्यमालीनां-आ)निग्रहाय दिवौकसाम्॥

अनुग्राहाय(अनुग्रहाय च-आ)वित्तेशः सुतो विश्रवसः प्रभुः ।
करिष्यति सहायं वो गच्छध्वं विगतज्वराः ॥ 34

इति सम्भाष्य तान् शौरिः तत्रैवान्तरधीयत ।
ततो लब्धवरास्सर्वे स्वं स्वं नाकमगुर्मुदा ॥ 35

कैलासशिखरं(शिखरे-आ)गत्वा शूलपाणिर्वृषं तदा ।
चोदयामास भूलोके वैकुण्ठं शार्ङ्गिणः पुरम् ॥ 36

तत्र गत्वा तपस्तीव्रं नन्दी कर्तुं प्रचक्रमे ।

नन्दी-

मधुर्माधवमासाभ्यां व्रतैराराध्य माधवम् ॥ 37

ग्रीष्मे पञ्चाग्निमध्यस्थो वर्षासु च महाह्रदे ।
शरत्सु च गुहायां वै हेमन्ते पर्वताग्रतः ॥ 38

शैशिरे वनमासाध तपसाराधयद्धरिम्(राधयन्हरिं-आ)।
एवं चतुर्युगं तत्र देवानां च भयङ्करम् ॥ 39

कृत्वा स वृषभो देवं रमापतिमतोषयत् ।
अथ कालेन महता शार्ङ्गधन्वा गदाधरः ॥ 40

शङ्खचक्रधरस्तत्र खड्गप्रवरधृग्विभुः ।
पीताब्बरधरस्रग्वी गरुडेनागतः पुरा ॥ 41

जयोऽपि विजयश्चैव पुरस्तात्तस्य तिष्ठतः ।
ताभ्यां सहैव नन्दीशमिदमूचे रमापतिः ॥ 42

आराधितोऽहं नन्दीश वरं वरय सुव्रत ।
वरं ददामि ते(वरदोऽहमहो-आ)सर्वं वरं दातुमिहागतः ॥ 43

नन्दी -

यदि मे भगवन्देव साक्षात्कर्तुमिहागतः ।
तपश्च सुमहत्तप्तं(सुतपस्तप्ते-आ)साङ्गभूतं मयानघ ॥44

श्रीनिवासाह्वयमिदं पुरं मन्नाम संज्ञिकम् ।
तीर्थस्यास्य जगन्नाथ नन्दिपुष्करिणीति च ॥ 45

तवापि देवदेवेश नन्दिनाथ इति ध्वनिः ।
भूयाद्युगे युगे देव स्वेच्छया गतिरस्तु मे ॥ 46

एष एव वरो मह्यं दातुमर्हसि सत्तम ।

श्रीभगवान् -

वाङ्मनः कायशुद्धानामलभ्यं किं गवांपते ॥ 47

तथापि तव च स्नेहाद्दास्ये(सन्देशाद्दास्ये-आ)

दुर्लभमप्यहो ।

इति सन्तोष्य भगवन् तथैवास्त्वित्यतिष्ठत ॥ 48

यद्यदिष्टतमं सर्वं तत्तदस्तु ममाज्ञया ॥ 49

इति श्री भविष्यत्पुराणे ब्रह्मनारदसंवादे

चतुर्विंशतिसंहितायां

द्वितीयोऽध्यायः ।

तृतीयोऽध्यायः

नारदः-

आदिवक्तागमानां त्वं निदानं जगतामपि ।
भूतं भव्यं वर्तमानं वेत्ति कस्त्वामृते विभो ॥ 1

स्वयंव्यक्तं अथार्षं च दैवं मानव(मानुष-आ)मेव च ।
वैष्णवं धाम भूतेश त्रिषुलोकेषु विश्रुतम् ॥ 2

हरिस्सर्वत्र विश्वात्मा प्राङ्मुखः प्रायशोऽभवत् ।
नन्दिनाथपुरे तस्मिन् प्राङ्मुखो(प्रदीच्यो?)ऽभूत्
सनातनः ॥ 3

इदानीं वद मे ब्रह्मन् पश्चिमं मुखमातनोत् ।
तत्र संशयमाहर्तुं भवान् मे कारणं पितः ॥ 4

ब्रह्मा-

साधु पृष्ठं त्वया वत्स वक्तव्यं क्रमतश्शृणु ।
योगासने समासीनं शम्भुं प्राह नगात्मजः ॥ 6

तदेव वक्ष्ये वागीश तुल्ययुद्धे मनोगतम् ॥ 7

पद्मासनं पङ्कजनाभमारात्
भ्रूमध्यमध्यास्य निरीक्ष्यमाणम् ।
नासाग्रमुन्मूलितलोचनाभ्यां
ध्यायन्तमुद्वीक्ष्य हरिं भजन्तम् ॥ 8

जपन्तमेकाग्रधिया विभान्त-
मुत्तारकं तारकमादिरामम् ।
लसच्च लोष्ठाङ्गुलिराजमान-
मङ्गुष्ठमूलातलयाक्षमालम् ॥ 9

एवं ध्यानपरं शम्भुं यदाह गिरिजापतिम् ।

शङ्करः-

देवि देवासुरे युद्धे सहस्राक्षः शतक्रतुः ॥ 10

जयकामोऽथ वृत्रेण सप्तरात्रमयोधयत् ।
निराहारो निरालम्बो निर्वापितपराक्रमः ॥ 11

निरस्त सौहृदस्संघे रसां प्राप्यामरैस्सह ।
सप्तद्वीपवतीं पृथ्वीं साहाय्यमनुचिन्तयन् ॥ 12

कृत्वा प्रदक्षिणं भूयो जम्बूद्वीपं समाययौ ।
आश्रितानामभयदं श्रुत्वा राजानमाहवे ॥ 13

अप्रतिद्वन्द्वमेकान्ते शिबिनं समयाचत ।

इन्द्रः-

ना सोमपस्सुरो राजन् ना विष्णुः पृथिवीपतिः ॥ 14

ना त्रातापृथिवीपालो ना दाताऽपि महेश्वरः ।
अहं सर्वक्रतूपेतस्सप्तरात्रं निरन्तरम् ॥ 15

वृत्रेण सहितो युद्धं कृत्वा राजन् पराजितः ।
इन्द्रलोकस्य कर्तारं शाधि मां त्वं सुरोत्तमः ॥ 16

दातृपालनचक्रेश सोमप त्वं वरं वृणे ।
प्रीतो देवि शिबी राजा रथमास्थाय वेगतः ॥ 17

माभीरिन्द्रेति सम्बोध्य वृत्रान्तिकमुपागतः ।
उपागम्याब्रवीद्राजा वृत्रं देहीति युद्धदम् ।। 18

आतिथ्यमथवा लोकमिन्द्रस्येन्द्राय दीयताम् ।

वृत्रः-

इन्द्रो वा शूलपाणिर्वा को भवान् कुत आगतः ।। 19

चक्रपाणिः कुबोरो वा धर्मराड्वरुणोऽथवा ।
यदि शक्तिर्मया योद्धुमस्ति ते पृथिवीपते ।। 20

तिष्ठ तिष्ठेति चाभाष्य क्रोधरक्तान्तलोचनः ।
अयश्शङ्कुशताकीर्णां गदामादाय वेगतः ।। 21

अभिदुद्राव राजानं शलभः पावकं यथा ।
चक्रीकृतधनुर्बाणं(बाणे-आ)पाणावारोप्य वीर्यवान् ।।

स्वनामबलमद्घुष्य तस्थौ राजा शिबिर्मुदा ।
तदन्तरे सहस्राक्षः वृत्रं वित्रासितं रिपुम् ।। 23

वज्रमादाय वेगेन वचनं चोदमब्रवीत् ।
कालोऽयं कलहस्ताद्य निर्गमस्वासुराधम ।। 24

कथं खलु भवां स्तूष्णीमास्ते सोहमुपागतः ।
वाक्यं श्रुत्वाथ वृत्तोऽपि वज्रपाणेरसह्यताम् ।। 25

निगृहीतुं बलाद्वृत्रो गदां चिक्षेप वासवे ।
वासवोरस्थले शक्रो वज्रेणाभिहतः सुधीः ।। 26

वज्रेणाभिहतो वृत्रो मूर्छया भुव(भूमि-आ)मेयिवान् ।
भूगतं शिबिचक्रेशो युद्धार्थं वृत्रमाह्वयत् ॥ 27

युद्धं प्रयच्छ मे ब्रह्मन् यदि शक्तिस्तवाधुना ।
अन्यथा सुरनाथाय स्वर्गलोकः प्रदीप्यताम्(प्रदीर्यतां-आ)॥28

इति तेन समादिष्टस्समाजौ विनताननः ।
दत्वा सुरेन्द्रलोकं तमिन्द्राय प्रययौ पुरम् ॥ 29

अभिचारेण तं जेतुमृत्विग्भिस्समयः कृतः ।
दीक्षावसाने सोमादौ मन्त्रमुच्चार्य विस्वरम् ॥ 29

स्वयं मग्नस्तदा वज्री शिरो वज्रेण चाहनत् ।
साधु साध्विति तं देवा ऋषयश्च तपोधनाः ॥ 30

ऊचुरिन्द्रं समासीनं जयशब्देन तुष्टुवुः ।
अथाग्निप्रमुखा देवा वज्रपाणिं पुरन्तरम् ॥ 31

पुरोधसं पुरस्कृत्य शिबिचक्रेश्वरं मुदा ।
अवाप्य चाभिनन्द्यैनं इदं वचनमब्रवीत् ॥ 32

उपकर्तुस्समो नास्ति त्रिषु लोकेषु भूपते ।
वरं दातुं वयं सर्वे किङ्कराः करवाम किम् ॥ 33

सुरेन्द्रलोकमिन्द्रत्वमाधिपत्यं दिशां विभो ।
यद्यदिष्टतमं राजन् तद्वृणुष्व तवेप्सितम् ॥ 34

राजा-

नाहं वृणे सुरेन्द्रत्वं दिगीशत्वं स लोकताम् ।
विकारिणः परे सर्वे नाशमेष्यन्ति ते ध्रुवम् ॥ 35

यद्गत्वा न निवर्तन्ते योगिनो विबुधेस्वर ।
कैवल्यमेव मे भूयाद्दानशक्तिस्तवास्ति चेत् ॥ 36

उपकारस्य च फलं ज्ञातं सम्यक् त्वयानघ ।

अग्निः-

कैवल्यं दातुमस्माकं नास्ति शक्तिस्तव प्रभो ॥ 37

कारणं यत्र मे राजन् ! वदतश्शृणु तत्वतः ।
सेतोरुत्तरदिग्भागे दशयोजनमात्रतः ॥ 38

योजनत्रयमात्रेण पश्चिमे पूर्ववारिधेः ।
श्रीनिवासं परं धाम चकास्ति रविसन्निभम् ॥ 39

तस्मिन् विमानं परमं अनन्तं नाम नामतः ।
तीर्थस्य चैव चक्रेश विमानस्य तु पश्चिमे ॥ 40

तीरे तस्य महावृक्षो वृक्षशाखोपशाखवान् ।
यस्य मूले द्विजा देवा स्कन्धे गन्धर्वकिन्नराः ॥ 41

वसन्ति वैनतेयाद्या वैष्णवाश्च यदग्रतः ।
द्विजदेवगणाकीर्णं ब्रह्मरुद्रात्मकं विदुः ॥ 42

छायामाश्रित्य वैतस्य जीवन्त्यखिलजन्तवः ।
अश्वत्थं तं समासाद्य नन्दिनाथं भज प्रभो ॥ 43

तस्मिन् तीर्थे सुसंस्नात्वा जपहोमार्चनादिभिः ।
आलयाकारनिर्माणैः कुरु देवस्य वन्दनम् ॥ 44

प्रायशो भगवानेव तत्फलं तव दास्यति ।
फलं कैवल्यमेवस्यादुपकाररतस्य ते ॥ 45

इति श्रुत्वा स राजेन्द्रो देवानामभ्यनुज्ञया ।
दक्षिणाभिमुखो राजो नन्दिनाथपुरं शनैः ॥ 46

अवाप्य तादृशैलिङ्गैर्विमानमवलोकयन् ।
भूयः प्रदक्षिणं कृत्वा स्नात्वा तीर्थोत्तमे द्विज ॥ 47

नन्दिनाथं प्रणम्यासु पिप्पलं समुपागमत् ।
उपागम्य धनैः कायैर्वचनैर्मानसैरपि ॥ 48

कैङ्कर्यं कुरुते राजा नक्तं मत्वा दिवात्मकम् ।
एवं वर्षशतस्यान्ते नाथो नारायणो हरिः ॥ 49

शिबिर्नन्दीश्वराभ्यां वै स्तूयमानो मुहुर्मुदा ।
ताभ्यां प्रियचिकीर्षार्थं पश्चिमाभिमुखोऽभवत् ॥ 50

तदा प्रभृति कल्याणि पश्चिमद्धारमेव तत् ।
नन्दिपुष्करिणी स्नानं नन्दिनाथस्य दर्शनम् ॥ 51

प्रदक्षिणं विमानस्य कृत्वा पातकिनो नराः ।
पातकात्स्वाद्धिमुच्यन्ते किं पुनः पुण्यकारिणः ॥ 52

एकं वा भोजयेद्धिप्रं तीर्थे वा तर्पयेत्पितॄन्
(पितृतर्पणम्?) ।
माषमात्रं सुवर्णं वा यो ददाति (द्विजाय वै–आ) द्विजातये ॥ 53

अग्निं प्रज्जवाल्य तद्देशे जुहुयात्प्रजपेत्क्षणम् ।
तस्य तत्पळमाख्यातुं मया देवि न शक्यते ॥ 54

किं पुनर्मनुजा देवा ऋषयस्तत्व वेदिनः ।
क्षेत्रे चानुपमे तस्मिन् वसतां वासवादयः ॥ 55

किङ्करत्वमुपाकर्तुं काङ्क्षन्ते ननु नारद ।
इदमाख्यानमाख्यातं गिरिजायै शिवेन तु ॥ 56

तन्मया गदितं सर्वमेकदेशस्य नारद ।
बहुनात्र किमुक्तेन नन्दिनाथस्य वैभवम् ॥ 57

स एव भगवान्नाथो जानाति गिरिशो न वा ।
दर्शनाद्वन्दनाच्चैव कीर्तनाच्छ्रवणात्परम् ॥ 58

नन्दिनाथस्य देवस्य ऋषिकैवल्यमेव तत् ॥ 59

इति श्री भविष्यत्पुराणे ब्रह्मनारदसंवादे
चतुर्विंशतिसंहितायां
तृतीयोऽध्यायः ।

चतुर्थोऽध्यायः

नारदः-

रमागस्त्य वृषेभ्योऽथ वरं दत्वा जगद्गुरुः ।
विहाय वैष्णवं धाम किमर्थं तत्र तिष्ठति ॥ 1

ब्रह्मा -

भूलोके लोकनाथस्य क्षेत्रमष्टोत्तरं शतम् ।
श्रीनिवासाह्वयं वत्स सन्ति पुण्यतमं महत् ॥ 2

तेषु पुण्यतमं क्षेत्रं नन्दिनाथपुरं महत् ।
इति ज्ञापयितुं भूयो उवास मधुसूदनः ॥ 3

अथानन्तकमासाद्य विमानं ऋषभध्वजः ।
कुम्भसम्भवनन्दीशाविदमूचे सरित्तटे ॥ 4

शङ्करः-

अनन्तसरस्सः सायं प्रातश्च भजतां हरिम् ।
भजमाने जगन्नाथे भविष्यति नृपोत्तम ॥ 5

चक्रवर्ती शिबिर्नाम भजतामभयप्रदः ।
स्वधर्मेण महीं कृत्स्नां पालयिष्यति पार्थिवः ॥ 6

विशेषेणाभयं दत्वा प्रजास्सम्पालयिष्यति ।
पुत्रे शत्रौ समो मित्रे तथा मानावमानयोः ॥ 7

आब्रह्म परमाण्वन्तं भयेभ्योऽभयदो हि सः ।
एवं यः पृथिवीं शास्ति धर्मराजसुरेश्वरौ ॥ 8

श्येनस्य च कपोतस्य रूपमास्थाय वै तदा ।
परीक्षार्थं तस्य तद्देशमागतौ भृशपीडितौ ॥ 9

क्षुत्पिपासाकुलो धर्मो श्येनमास्थाय रूपकम् ।
कपोतरूपं देवेन्द्रं धावन्तमनुधावति ॥ 10

वेगात्कपोतं संहर्तुं श्येनो रक्तान्तलोचनः ।
तिष्ठ तिष्ठेति दुद्राव कपोतो भयविह्वलः ॥ 11

प्रस्खलच्चलपक्ष्माक्षो गतप्राण इवापरः ।
अभ्यगादभयं देहि देहीति शिबिनं शनैः ॥ 12

आगतं तं कपोतं वै वीक्ष्य राजा महामनाः ।
आगच्छागच्छ भद्रं ते मा भैषीः प्राणदोस्म्यहम् ॥13

अथ कालेन महता श्येनो वेगेन संयुतः ।
चक्रवर्तिनमासाद्य भक्ष्यं देहि मम प्रभो ॥ 14

इति याच्नापरो दीनो भूत्वा तं प्रत्यभाषत ।
अधिकानां हि लोकेऽस्मिन् भक्ष्यमल्पतरं विदुः ॥15

विशेषाज्जाठरो वह्निर्बाधते मां नृपोत्तम ।
इति सम्प्रार्थितो राजा भक्ष्यमन्यत्प्रदीयते ॥ 16

लभस्व मां चिरं कालं कर्तुं वै विमनः कृथाः ।
एष एव परो धर्मो यो मामेवाभिगच्छति ॥ 17

तस्य संरक्षणं कृत्वा दत्वा देहं च मामकम् ।
येन केनाप्युपायेन क्षुन्निवृत्तिश्च ते खलु ॥ 18

इति संचोदितः श्येनः कपोताशनलोलुपः ।
स्वकुलाचारधर्मोयं केन वा भाष्यते नृप ॥ 19

यद्येनं त्रायसे राजन् त्राहि मां क्षुत्तृषार्दितम् ॥ 20

तुलया सम्मितं मांसं उत्खिद्य स्वं प्रयच्छ मे ।
इति सम्बोधितो राजा साधु साध्विति नन्द्य च ॥ 21

खड्गमादाय वेगेन ध्यात्वा नन्दिपुरेश्वरम् ।
आच्छिद्य यावत्तावत्स्यात्कपोतस्याङ्गमात्रतः ॥ 22

तुलामारोप्यमानस्य न प्राप सदृशं हि तत् ।
एकधा च द्विधा चैव त्रिधा चैव नृपोत्तमः ॥ 23

उत्खिद्योत्खिद्य सन्तुष्टः पूयन्नतुलां यमौ ।
पूर्यमाणं पुनस्सम्यक् नैव देवं विचिन्तयन् ॥ 24

आत्मानमारोपयितुं त्रिविधैः करणैरपि ।
नन्दिनाथं जगन्नाथं स्तोतुं समुपचक्रमे ॥ 25

राजा–

नमस्ते देवदेवेश नमः कारुण्यमूर्तये ।
व्योमकेशाय वै तुभ्यं नमो व्योमनिवासिने ॥ 26

चन्द्रसूर्याक्षियुग्माय नमः पद्मानननाय च ।
शङ्खचक्रगदा शार्ङ्गखड्ग(खड्गशार्ङ्ग–आ)हस्तायते नमः ॥ 27

नमःश्रीवत्सवक्षाय पद्मनाभाय ते नमः ।
जगत्पावनगङ्गाङ्गपादद्वन्द्वाय ते नमः ॥ 28

नारायाणायामित तेजसे नमः
शान्ताय सत्कीर्तिगुणाकराय ।
कलापिने कालविकाररूपिणे
विरूपिणे विश्वसृजे नमो नमः(नमोऽस्तु ते-आ)॥29

करीन्द्ररक्षाकर विग्रहायते-
विनायकालिङ्गितकेतवे नमः ।
भुजङ्गराजयित(भोगायित-आ)तल्पशायिने
नमो नमो नागहरायते नमः ॥ 30

ब्रह्मेन्द्रसर्वामरसूर्यरूपिणे-
सोमावनीसूनुबुधात्मने नमः ।
नमस्सुरेड्यासुरपूज्यसूर्य(पाद-आ)
प्रभिन्नराहूरगकेतवे नमः ॥ 31

नक्षत्र राश्यात्मकचक्ररूपिणे
द्विसप्तलोकाधिप ते नमोऽस्तुते ।
नमोऽस्तु ते देव चराचरात्मने
नमः परेशाय परापरात्मने ॥ 32

परार्धरूपाय परोपकारिणे-
सुरेश्वरानन्दकराय ते नमः ।
धर्मप्रवृत्ता(त्म?)हराय ते नमः
धर्मात्मने धर्मकराय ते नमः ॥ 33

नन्दिनाथ जगन्नाथ नाथ तुभ्यं नमो नमः ।
धर्मे प्रवर्तमानस्य मा विघ्नं कुरु केशवः ॥ 34

इति स्तुत्वा जगन्नाथं नन्दिनाथं शिबिर्मुदा ।
आरोप्य स्वं तुलां देहं श्येनाय प्रददौ तदा ॥ 35

देवदुन्दुभयो नेदुः पुष्पवृष्टिश्च खाच्युता ।
कपोतभावं देवेन्द्रः श्येन भावं च धर्मराट् ॥ 36

उपस्तुत्य विपोह्याथ स्वरूपं स्वं ददर्शतुः ।
ऊचतुश्शिबिराजं तं परीक्षार्थं तवागतौ ॥ 37

वरदौ तव राजेन्द्र वरं वरय सुव्रत ।
इति सम्प्रार्थितो राजा ताभ्यां किञ्चिदुवाच ह ॥ 38

नाहं काङ्क्षे भुवं स्वर्गं नहि साम्राज्यमेव च ।
मया सुचरितं भद्रं धर्ममूलमिदं यदि ॥ 39

प्रसीदतु जगन्नाथो नाथो मे गरुडध्वजः ।
प्रतीज्ञापालनपरो भक्तरक्षणतत्परः ॥ 40

आविरासीत्क्षणे तस्मिन् आशां भासां प्रकाशयन् ॥41

मेघश्यामः पीतवासा मुरारिः-
श्रीवत्सोरः कौस्तुभोद्भासिताङ्गः ।
आरुह्यैनं तार्क्ष्यमारादुपेतं-
प्रोवाचैवं ब्रूहि यत्तेभिलाषम् ॥ 42

इति सञ्चोदितो राजा प्रणम्य मधुसूदनम् ।
आबभाषे पुरस्यास्य तीर्थस्य च तवेश्वर ॥ 43

मन्नामाङ्कितमाकल्पं भूयान्नाम हरेःपुनः ।
त्वत्सालोक्यं यदेह्यद्य वरोऽयं वरदो यदि ॥ 44

इति सम्भाषमाणेऽस्मिन् देव संसदि राजनि ।
विमानं सूर्यसङ्काशं तप्तजाम्बूनदप्रभम् ।। 45

दिव्यसिंहासनोपेतं दिव्यरत्नविभूषितम् ।
आरोप्य वैष्णवं धाम प्रापयिष्यति केशवः ।। 46

य इदं नन्दिनाथस्य माहात्म्यं वेदसम्मितम् ।
धर्म्यं यशस्यमायुष्यं पुण्यं श्रीपुष्टिवर्धनम् ।। 47

विष्णुसायुज्यदं नृणां श्रृणुयाच्च समाहितः ।
यःपठेत्परया भक्त्या पदं वैष्णवमेति सः (च-आ)।।48

वैकुण्ठं धाम कल्याणि सम्प्राप्नोत्यपुनर्भवम् ।
सन्निधौ नन्दिनाथस्य सन्धौ प्रान्तेषु भूरिशः ।। 49

सर्पिषापूर्यकार्पासतन्तुना दीपमानयेत् ।
सोऽपि मुक्तो वरान् भोगान् प्राप्नोति विपुलां श्रियम् ।।

स्वयमारोप्य मेधावी तुलसीदलमालया ।
अलङ्करोति नन्दीशं लक्ष्मीवल्लभतां ययौ ।। 51

यद्यदिष्टतमं सर्वं नन्दिनाथस्य भावनात् ।
सम्भूय सकलान् भोगान् प्राप्नोति गिरिजे सदा ।।52

इति श्री भविष्यत्पुराणे ब्रह्मनारदसंवादे
चतुर्विंशतिसंहितायां
चतुर्थोऽध्यायः ।

ஶ்ரீ:

நந்திபுர மாஹாத்ம்யம் *

ப்ரதமோऽத்யாய:

ஶ்ரீநாரத:

நத்வா தேவம் ஸமம் சாந்தம் (ஸமக்ஷம் தம்-ஆ) ஜகத: ப்ரபும் ।
ஊசே மதுரயா வாசா இதம் ஸர்வம் ஸுகாவஹம் ॥ 1

தேவதேவோ ஜகந்நாதோ தாம ஸ்வம் வைஷ்ணவம் புரா ।
விஹாய ப்ருதிவீம் ப்ராப்ய விசேஷாத்ஸஹ்யாஜாதடே ॥ 2

ஆகதோ பகவாந் கேந காரணேந(காரணம் தத்-ஆ)
வதஸ்வ மே ।

ப்ரஹ்மா -

ச்ருணு ! வத்ஸ ! கதாம் திவ்யாம் ரமாநாதஸ்ய யத்னத: ॥ 3

யச்ருத்வா முச்யதே ஜந்துர்ஜந்மஸம்ஸாரபந்தநாத் ।
கைலாஸசிகரே தேவ்யா விஹரன்(ஸஞ்சரன்-ஆ)
வ்ருஷபதுவஜ: ॥ 4

அத்ரி ப்ரவர கந்யாம் தாம் ரஹதஸ் ஸமபாஷத ।
தேவதேவஸ்ய மாஹாத்ம்யம் மத: கதயதச் ச்ருணு ॥ 5

யத்ப்ரஸாதேந கல்யாணி மாத்ருசோऽஹம் வராங்கநே ।
சார்ங்கதந்வா கதாபாணி: சங்கசக்ரதரோ விபு: ॥ 6

த்ரிவிக்ரமமுபஸ்த்தாய பலிம் ஸம்க்ஷேப்ய மாதவ: ।
பாதேநாவநிமாக்ரம்ய ஏகேநாக்ரமிதும் திவம் ॥ 7

ப்ரஹ்மாண்டம் பிபிதே தஸ்மாதாவிராஸீத் ஸுராபகா ।
தேவதேவஸ்ய பாதாம்பு மூர்த்நா தத்கரவாண்யஹம் ॥ 8

---

* अ B. 11328/D. 10028. T.M.S.S.M. Library, Thanjavur.
आ B.11315/D. 10029. T.M.S.S.M. Library, Thanjavur.

ததா ப்ரப்ருத்யஹம் ஸுப்ரு கங்காதர இதி ச்ருத: ।
சங்கரஸ்ய வச: ச்ருத்வா தேவீ தம் ப்ரத்யபாஷத ॥ 9

நம: சர்வாய பீமாய நமோ ருத்ராய(மீதுஷே-ஆ)நம: ।
த்ர்யம்பகாய நமஸ்துப்யம் அம்பிகாபதயே நம: ॥ 10

நமோ நாகவிபூஷாய சர்மாம்பரதராய ச ।
கபாலிநே நமஸ்துப்யம் சூலஹஸ்தாய தே நம: ॥ 11

திகம்பராய வை புண்யம் பசூனாம் பதயே நம: ।
இதி ஸ்துத்வா ப்ரணம்யாத ஸந்நிதௌ சங்கரஸ்ய ஸா ॥ 12

தவ தேவ ப்ரஸாதேந ஸம்சயோ மே நிவார்யதாம் ।
சார்ங்கிணோ *தேவதேவஸ்ய நாதஸ்ய ச மஹேச்வர ॥ 13

வக்ஷஸ்திதா ரமாதேவீ ஹேதும் தத்ர வதஸ்வ மே ।

சங்கர:

ஸாது ஸாது மஹாப்ராக்ஞே தேவாநாமப்யகோசரம் ॥ 14

யத்ப்ருஷ்டம் தத்ர கல்யாணி வக்தா நாந்யோऽஸ்தி மாம்ருதே ।
இதம் ரஹஸ்யமாயுஷ்யம் புண்யம் ச்ரீபுஷ்டிவர்தநம் ॥ 15

ச்ரூயதாம் ஸாவதாநேந கோப்யம் தத்கிஞ்சிதுச்யதே ।
ச்ருஷ்டிஸ்திதிலயாநாம் வை கர்த்தா நாராயணோ விபு: ॥ 16

விஹாய கமலாம் தேவீம் நரதேவாஸுராத்மத்ருக் ।
தத்தத் கார்யதுரம் வோடும் அவதாரான் ஸுமத்யமே ॥ 17

அகரோதாதி தேவோऽயம் அநந்தான் ஸா ச ஸாக்ஷமா (ஸா து ந க்ஷமா-ஆ)।
அபேதோ மே கதம் பூயாத் ஹ்ருஷீகேசாத்ததா ரமா ॥ 18

இதி ஸஞ்சிந்த்ய துஷ்டாவ நாராயணமனாமயம் ।
நமோ ஹிரண்யநாபாய ஹிரண்யவத ஹேதவே ॥ 19

நம: பங்கஜநாபாய பங்கஜாக்ஷாய தே நம: ।
நமோ வை வாஸுதேவாய வஸுதாய நமோ நம: ॥ 20

---

* *சார்ங்கபாணி ஸ்தோத்ரம் பிற்சேர்க்கையில் காண்க.*

நமஸ்ஸங்கர்ஷணாயாத ப்ரத்யும்னாய நமோ நம: ।
நம: காலாம்புதாபாய காலியோரககாதிநே ॥ 21

நமோ கருடவாஹாய நமஸ்தே(நமோ வை-ஆ)வநமாலிநே ।
சங்கசக்ரதராயாஸ்து நமோ நாராயணாய தே ॥ 22

அச்யுதாய நமஸ்தே஽ஸ்து அநந்தாமிததேஜஸே ।
கோவிந்தாய நமஸ்தே஽ஸ்து கோகுலாநந்தஹேதவே ॥ 23

கமலாஸ்ய(கமலாகர-ஆ)நமஸ்தேஸ்து கமலாநந்த ஹேதவே ।
இதி ஸ்துத்வா ச தம் த்யாத்வா(த தேவேசம்-ஆ)
லக்ஷ்மீர்நாராயணம் விடும் ॥ 24

சிந்தயந்தீ ததன்தே ஸா கிம் கரோமீதி(ஸாஸ்திதா-ஆ)ஸம்ஸ்திதா ।
இதி ஸ்துவந்தீம் தாம் தேவீமாலோக்ய கருணாகர: ॥ 25

விஸ்மயந்தீவ(விஸ்மயன்னிவ-ஆ)சக்ஷுர்ப்யாம்
ஆலிங்க்யேதமபாஷத ।
ஸ்தோத்ரேணாநேந ஹே தேவி ஹ்ருதயோ மே விபுத்யதே ॥

கா சிந்தா கிம் ச தே கார்யம் வத மே கரவாண்யஹம் ।

லக்ஷ்மீ:

ப்ரஸீதேஹ ஜகந்நாத துஷ்டோ மே ஸ்தோத்ரதோ யதி ॥ 27

ந வர்தே த்வாமஹம் தேவ ருதே கல்யாண பாஜந ।
தவோரஸ்தலமாஸாத்ய ஸர்வதா நிவஸாம்யஹம் ॥ 28

ஏஷ ஏவ வரோ மே ஸ்யாதகதீநாம் கதிப்ரத ।
இதி ச்ருத்வா சிரம் த்யாத்வா ரமாமாஹ ஜகத்குரு: ॥ 29

ஸத்யப்ரதிஜ்ஞோ துர்லப்யம் தத்பி த்வந்மநோரதம் ।
கரஸ்த்தம் கமலே காந்தே தவோரஸ்தலமீப்ஸிதம் ॥ 30

மாமகம் குரு கல்யாணி தே லப்ஸ்யஸி தத்தப: ।
வக்ஷ்யே வாஞ்சாவிசேஷேண வரதோ஽ஹமநுத்தமே ॥ 31

அகஸ்த்யோ பகவான் யத்ர ருஷிபிஸ்த்தப்யதே தப: ।
தத்ர கத்வா சிரம் காலம் யோகமாஸ்த்தாய மாம் பஜ ॥ 32

பஜதாம் பக்தியோகேந லப்யோஹம் தநுமத்ய மே ।
அகஸ்த்யஸ்யாந்திகாதப்திம் காவேரீ ஸமுபாகதா ॥ 33

தாம் விசின்வன் ஸ விப்ரேந்த்ரோ ரங்கக்ஷேத்ரமுபாகத: ।
உபாகம்ய ஜகந்நாதம் ரங்கநாதமதோஷயத் ॥ 34

அநந்தாநந்த்சயன முகுந்த மதுஸூதன ।
ரங்கநாத ஜகந்நாத பாஹி மாம் சரணாகதம் ॥ 35

காவேரீ ஸா மஹாபுண்யா மாம் விஹாய குதோ கதா ।
ந ஜாநே நித்யகாம்யாநாம் காரணம் ஸா ஹி மே விபே ॥ 36

தவ ஸேவா விரோதேந ஸாந்நித்யம் தே ஹி மே ச தாம் ।
ஸாபி ஸன்னிதிமாத்ரேண தவ யோகேச்வரஸ்ய மே ॥ 37

ஸான்னித்யம் குரு தே யத்ர யோகோ மே ஸபலோ பவேத் ।
இதி ஸம்ஸ்தூயமாநோऽஹம் தேந யோகேச்வரேண ஹ ॥ 38

தஸ்ய ப்ரஸாதம் கர்தும் வை வரதோऽஹம் வராங்கனே ।
இதமுக்தம் மயா தஸ்மை க்ஷேத்ராணாம் உத்தமோத்தமம் ॥

சதுர்யோஜநதஸ்தஸ்மாத் ப்ராச்யாம் ரங்கஸ்ய வைஷ்ணவம் ।
பச்சிமே பூர்வவாராசேர் யோஜநத்வயமாத்ரத: ॥ 40

உதக்யோஜநமாத்ரேண சம்பகாரண்யதேசத: ।
குரோசமாத்ரேண காவேர்யாச்சக்ரதீர்த்தஸ்ய தக்ஷிணே ॥ 41

மாமகம் தாம விப்ரேந்த்ர ஸ்ரீநிவாஸாஹ்வயம் சுபம் ।
வைகுண்டஸத்ருசப்ரக்யம் தேவாநாமப்யகோசரம் ॥ 42

தத்ராராத்ய விசேஷேண மாம் லபஸ்வ யதீப்ஸிதம் ।
இதி ஸம்ப்ரேஷிதோ வித்வாநகஸ்த்யோ த்விஜஸத்தம: ॥ 43

தபச்சரதி கல்யாணி காங்க்ஷிதம் கமலானனே ।
ஆஸ்தே ஸமுநிபிஸ்ஸார்தம் மாமேவாநுஸரன் ஸதா ॥ 44

அத்யாபி தவ ஸுச்ரோணி காங்க்ஷிதம் கமலாஸநே ।
தாதுகாமோऽஹமசிராத் ஆகமிஷ்யே பஜஸ்வ மாம் ॥ 45

அத: குருஷ்வ பத்ரம் தே வ்ரஜப்ராயோ பவிஷ்யதி ।
அகஸ்த்யச்ச ரமா சைவ வைஷ்ணவம் தாம பார்வதி ॥ 46

ஆவிவேசதுராராத்ய ஹரிம் விச்வேச்வரம் விபும் ।
தத்ர யந்மநஸோऽபீஷ்டம் தாவுபௌ ஸமவாப்ஸ்னுத: ॥ 47

தயோஸ்ஸான்னித்ய காமோ வை ஹரிஸ்தத்ரைவ திஷ்ட்டதி ॥

இதி ஸ்ரீ பவிஷ்யத்புராணே ப்ரஹ்மநாரதஸம்வாதே
சதுர்விம்சதி ஸம்ஹிதாயாம்
ப்ரதமோऽத்யாய:

த்விதீயோऽத்யாய:

நாரத: –

தத்ர ஸ்தித்வா ஹ்ருஷீகேச: கிமகுர்வத வை பித: ।
ப்ரூஹி மே ஸகலம் தேவ ச்ரோதும் கௌதூஹலம் ஹி மே ॥1

ப்ரஹ்மா –

கதம் தே புத்திருத்பன்னா தேவானாமப்யகோசரா ।
ச்ருணு தேவ ருதே ஸாக்ஷாதலம் ஸத்ய(ஸத்யோ-ஆ)பலப்ரதம் ॥2

அத தம் சங்கரம் கௌரீ ஸாபிலாஷேதமப்ரவீத் ।
ரமா வக்ஷஸ்தலம் ப்ராப்ய ரமதே கேசவஸ்ய ஸா ॥ 3

பக்தஸ்தபஸ்து குருதே கும்பயோநிர் மஹேச்வர ।
லப்துகாமோऽபி கிம் தத்ர வத மே வததாம் வர ॥ 4

சங்கர: –

அஹம் தே கதயிஷ்யாமி கமிஷ்யாவோ ஹரேர்புவம் ।
இதி ஸம்வததோர் ப்ரஹ்மன் கௌரீசங்கரயோர்மித: ॥ 5

தஸ்மிந்திவிஷத:(ஏதஸ்மின்னந்தரே-ஆ)காலே மலிநா
ப்ருசபீடிதா: ।
சதுர்முகமுகா: ஸர்வே கைலாஸசிகரம் கதா: ॥ 6

வ்ருஷாரூடம் மஹாதேவம் ஸோமம் ஸோமார்தசேகரம் ।
தத்ர த்ருஷ்ட்வாமராஸ்ஸர்வே ஸ்துத்வா நேமுச்ச மேனிரே ॥

அவ்யாக்ஷேபோ பவிஷ்யந்த்யா: கார்யஸித்திரிதிஸ்தி: ।
கிமாகமநகார்யம் தே ப்ரூஹி மே விபுதேச்வர: ॥ 8

லங்கேதி நகரீ ஸாஸ்தி ஸாஸ்தி லவணாம்பஸி தக்ஷிணே ।
யக்ஷபந்நககந்தர்வ தேவைரபி துராஸதா ॥ 9

தத்ராஸதே ஸுமாலீ ச காலீ சைவ ஸுமாலாவாந் ।
வரதானேன விஷ்ணோஸ்தே நைவ வத்யா ஸுராஸுரை: ॥10

ஆராத்ய ஹரிமீசாநம் பாதந்தேஸ்ऽமாந் ப்ருசம் சிவ ।
தாந் ஜஹீ ச ரிபூன் கோராநஸுரா (ஸகணாந்-ஆ) னகிலான் க்ஷணாத் ॥

லப்தகாமா வயம் ஸர்வே த்ரஷ்டும் த்வாம் க்ருபணாகதா: ।
இதி ஸம்ப்ரார்த்தித: சூலீ தேவாநாம் புரதோ வஸன் ॥ 12

இதமூசே மதுரயா கிரா கத்கதயாஸுராந் ।
அவத்யோ மாத்ருசைர்தேவா வரதாநம் ச தாத்ருசம் ॥ 13

கர்தா ஹரிர்நோ பகவான் நிதனஸ்ய ஸுமாலிந: ।
யோகக்ஷேமகரோஸ்மாகம் வ்ரஜதாசு மயா ஸஹ ॥ 14

தேவா: -

ச்ருத்வா கிரிசஸ்ய வசஸ்தம்(வசநம் தம்-ஆ)புரஸ்க்ருத்ய தே ஸுரா: ।
க்ஷீராம்புராசிமாஸேதுச்சங்கரோऽத வ்ருஷத்வஜ: ॥ 15

ஆபாஷ்யாகச்ச நந்தீதி மாதவம் நிகடம் மம ।
சதுமுகமுகைஸ்ஸர்வைஸ்ஸஹ சம்புஸ்ஸமாகத: ॥ 16

இதி ஸம்ப்ரேஷ்ய தத்தீரே துஷ்டுவுர்மதுசூதநம் ।

நந்தீ -

ஸம்ஸ்தாப்ய தத்க்ஷணே தேவாந் சம்புவாக்யேந சோதித: ॥17

வேத்ர பாணிரதோ நந்தீ த்வாரஸ்தாநவமந்ய ச ।
ப்ரசக்ரமே புநர்கந்தும் கேசவஸ்யாந்திகம் பலாத் ॥ 18

ஜயவிஜயௌ -

த்வாராகதம் வ்ருஷம் வீக்ஷ்ய ஜயோऽத விஜயச்ச தௌ ।
வீர்யவந்தௌ நிக்ருஹ்யேனமூசது: கஸ்ய வா குத: ॥ 19

இதி சப்தஸ்ததோ நந்தீ தாப்யாம் சங்கரமாகத: ।

நந்தீ -

சிவ சங்கர சர்வேச நீலகண்ட வ்ருஷத்வஜ ॥ 20

பாஹி மாமார்த்தமாபன்னம் பந்நகேந்தர(பந்நகேந்த்ராங்க-ஆ)
விபூஷண ।
சங்கசக்ரதரௌ வீரௌ த்வாஸ்தௌ சார்ங்கிண:ப்ரபோ ॥

கதாபயகரௌ காந்தௌ தாப்யாம் சப்தோஹமாகத: ।
கதிரஸ்தி ந மே தேவ பாதௌ மே சலதோ ந கிம் ॥ 22

அகதீநாம் கதி: கோ வா த்வாம்ருதே பக்தவத்ஸல ।

சங்கர: -

கோபதேர் வசநம் ச்ருத்வா பஹுசிந்தாபர: சிவ: ॥ 23

வ்ருஷேண ஸஹிதஸ்தத்ர தப: க்ரூரம் ஹரே: ப்ரியம் ।
க்ருத்வா சிரேண தேவேசம் ஸ்தோத்ரைச்ச ஸமதோஷயத் ॥

ஆதிகர்த்தா விகர்த்தா த்வம் கரணம் கார்யகாரணம் ।
ஸ்தூலஸூக்ஷ்மஸ்வரூபம் ச விரூபம் ச விகாரபாக் ॥ 25

அவிகாரீ ஜகந்நாத தந்நோ தேஹி வரம் விபோ ।
வரம் தாதும் ஸலக்ஷ்மீகோ நாதோ நாராயணோ ஹரி: ॥ 26

ஆவிராஸீத் ஸபாமத்யே சங்கரம் ப்ரத்யுவாச தம் ।

நாராயண: -

வேத்யம் ந மேऽஸ்தி பூதேச விதிதம் தவ ஹ்ருத்கதம் ॥ 27

ஜயச்ச விஜயச்சைவ மாமகௌ துவாரபாலகௌ ।
தாவாராத்ய விசேஷேண லபஸ்வ யதபீப்ஸிதம் ॥ 28

வரதாநஸமர்தோऽபி ந தாஸ்யே தே (தவ-ஆ)வ்ருஷத்வஜ ।
நிக்ரஹாநுக்ரஹம் கர்த்தும் தவைவ ஜகத: ப்ரபு: ॥ 29

தத்ரோபாயமஹம் வக்ஷ்யே தத் ச்ருணுஷ்வ மதந்திகாத் ।
கும்பயோநிர்மஹாலக்ஷ்ம்யா விமாநேऽநந்தஸம்க்ஞிதே ॥ 30

வரம் தத்வா விசேஷேண ஸ்ரீநிவாஸாஹ்வயே மம ।
க்ஷேத்ரே சாநுத்தமே தஸ்மிந் வ்ரஜ சீக்ரம் வ்ருஷத்வஜ ॥31

மாமாராத்ய வ்ருஷஸ்தத்ர திஷ்டத்வமிதவிக்ரம: ।
தாப்யாம் ஸஹைவ தத்ராஹம் வரம் தாது மனுத்தமம் ॥ 32

ஆகமிஷ்யாமி நைவாத்ர ஸம்சயம் குரு சங்கர ।
ஸுமாலிமால்யவாந் மாலி(மால்யமாலீநாம்-ஆ)நிக்ரஹாய
திவௌகஸாம் ॥33

அநுக்ரஹாய (அநுக்ரஹாய ச-ஆ)வித்தேச: ஸுதோ விச்ரவஸ:
ப்ரபு: ।
கரிஷ்யதி ஸஹாயம் வோ கச்சத்வம் விகதஜ்வரா: ॥ 34

இதி ஸம்பாஷ்ய தாந் சௌரி: தத்ரைவாந்தரதீயத ।
ததோ லப்தவராஸ்ஸர்வே ஸ்வம் ஸ்வம் நாகமகுர்முதா ॥35

கைலாஸசிகரம்(சிகரே-ஆ)கத்வா சூலபாணிர் வ்ருஷம் ததா ।
சோதயமாஸ பூலோகே வைகுண்டம் சார்ங்கிண: புரம் ॥ 36

தத்ர கத்வா தபஸ்தீவ்ரம் நந்தீ கர்த்தும் ப்ரசக்ரமே ।

நந்தீ –

மதுமாதவமாஸாப்யாம் வ்ரதைராராத்ய மாதவம் ॥ 37

க்ரீஷ்மே பஞ்சாக்நிமத்யஸ்தோ வர்ஷாஸு ச மஹாஹ்ரதே ।
சரத்ஸு ச குஹாயாம் வை ஹேமந்தே பர்வதாக்ரத: ॥ 38

சைசிரே வநமாஸாத்ய தபஸாராதயத்தரிம் (ராதயந்ஹரிம்-ஆ) ।
ஏவம் சதுர்யுகம் தத்ர தேவாநாம் ச பயங்கரம் ॥ 39

க்ருத்வா ஸ வ்ருஷபோ தேவம் ரமாபதிமதோஷயத் ।
அத காலேந மஹதா சார்ங்கதந்வா கதாதர: ॥ 40

சங்கசக்ரதரஸ்தத்ர கட்கப்ரவரத்ருக்விபு: ।
பீதாம்பதரஸ்ரக்வீ கருடேநாகத: புரா ॥ 41

ஜயோऽபி விஜயச்சைவ புரஸ்தாத்தஸ்ய திஷ்டத: ।
தாப்யாம் ஸஹைவ நந்தீசமிதமூசே ரமாபதி: ॥ 42

ஸ்ரீபகவான் -

ஆராதிதோऽஹம் நந்தீச வரம் வரய ஸுவ்ரத ।
வரம் ததாமி தே(வரதோऽஹமஹோ-ஆ)ஸர்வம் வரம்
தாதுமிஹாகத: ॥ 43

நந்தீ -

யதி மே பகவந்தேவ ஸாக்ஷாத்கர்த்துமிஹாகத: ।
தபச்ச ஸுமஹத்தப்தம்(ஸுதபஸ்தப்தம்-ஆ)ஸாங்கபூதம் மயாநக ॥

ஸ்ரீநிவாஸாஹ்வயமிதம் புரம் மந்நாம ஸம்க்ஞிகம் ।
தீர்த்தஸ்யாஸ்ய ஜகந்நாத நந்திபுஷ்கரிணீதி ச ॥ 45

தவாபி தேவதேவேச நந்திநாத இதி துவநி: ।
பூயாத்யுகே யுகே தேவ ஸ்வேச்சயா கதிரஸ்து மே ॥ 46

ஏஷ ஏவ வரோ மஹ்யம் தாதுமர்ஹஸி ஸத்தம ।

ஸ்ரீபகவான் -

வாங்மன:காயசுத்தான ாமலப்யம் கிம் கவாம்பதே ॥ 47

ததாபி தவ ச ஸ்நேஹாத் தாஸ்யே(ஸந்தேசாத் தாஸ்யே-ஆ)
துர்லபமப்யஹோ ॥ 48

இதி ஸந்தோஷ்ய பகவன் ததைவாஸ்த்வித்யதிஷ்ட்டத ।
யத்யதிஷ்டதமம் ஸர்வம் தத்ததஸ்து மமாக்ஞயா ॥ 49

இதி ஸ்ரீ பவிஷ்யத்புராணே ப்ரஹ்மநாரதஸம்வாதே
சதுர்விம்சதி ஸம்ஹிதாயாம்
த்விதீயோऽத்யாய:

த்ருதீயோऽத்யாய:

நாரத: -

ஆதிவக்தாகமநாம் த்வம் நிதாநம் ஜகதாமபி ।
பூதம் பவ்யம் வர்த்தமாநம் வேத்தி கஸ்த்வாம்ருதே விபோ ॥

ஸ்வயம்வ்யக்தம் அதார்ஷம் ச தேவம் மாநவ(மாநுஷ-ஆ)மேவ ச ।
வைஷ்ணவம் தாம பூதேச த்ரிஷுலோகேஷு விச்ருதம் ॥ 2

ஹரிஸ் ர்வத்ர விச்வாத்மா ப்ராங்முக: ப்ராயசோऽபவத் ।
நந்திநாதபுரே தஸ் ன்னவாங்முகோऽபூத்ஸநாதந: ॥ 3

இதாநீம் வத மே ப்ரஹ்மந் பச்சிமம் முகமாதநோத் ।
தத்ர ஸம்சயமாஹர்த்தும் ப வான் மே காரணம் பித: ॥4

ப்ரஹ்மா-

ஸாது ப்ருஷ்ட ம் த்வயா வத்ஸ வக்தவ்யம் க்ரமத: ச்ருணு ।
யோகாஸநே ஸமாஸீநம் சம்பும் ப்ராஹ நகாத்மஜ: ॥ 5

ததேவ வக்ஷ்யே வாகீச துல்யபுத்தே மநோகதம் ॥

பத்மாஸநம் பங்கஜநாபமாராத்
ப்ரூமத்யமத்யாஸ்ய நிரீக்ஷ்யமாணம் ।
நாஸாக்ரமுன்மூலிதலோசனாப்யாம்
த்யாயந்தமுத்வீக்ஷ்ய ஹரிம் பஜந்தம் ॥ 7

ஜபந்தமேகாக்ர தியா விபாந்த-
முத்தாரகம் தாரகமாதிராமம் ।
லஸச்ச லோஷ்டாங்குலிராஜமான-
மங்குஷ்டமூலாவலயாக்ஷமாலம் ॥ 8

ஏவம் த்யானபரம் சம்பும் யதாஹ கிரிஜாபதிம் ।

சங்கர: -

தேவி தேவாஸுரே யுத்தே ஸஹஸ்ராக்ஷ: சதக்ரது: ॥ 9

ஜயகாமோऽத வ்ருத்ரேண ஸப்தராத்ரமயோதயத் ।
நிராஹாரோ நிராலம்போ நிர்வாபித பராக்ரம: ॥ 10

நிரஸ்த ஸௌஹ்ருதஸ்ஸங்கே ரஸாம் ப்ராப்யாமரைஸ்ஸஹ ।
ஸப்தத்வீபவதீம் ப்ருத்வீம் ஸாஹாய்யமநுசிந்தயன் ॥ 11

க்ருத்வா ப்ரதக்ஷிணம் பூயோ ஜம்பூத்வீபம் ஸமாயயௌ ।
ஆச்ரிதாநாமபயதம் ச்ருத்வா ராஜாநமாஹவே ॥ 12

அப்ரதித்வந்த்வமேகாந்தே சிபிநம் ஸமயாசத ।

இந்த்ர: -

நா ஸோமப: ஸுரோ ராஜன் நா விஷ்ணு: ப்ருதிவீபதி: ॥ 13

நா த்ராதா ப்ருதிவீபாலோ நா தாதாऽபி மஹேச்வர: ।
அஹம் ஸர்வக்ரதூபேதஸ்ஸப்தராத்ரம் நிரந்தரம் ॥ 14

வ்ருத்ரேண ஸஹிதோ யுத்தம் க்ருத்வா ராஜன் பராஜித: ।
இந்த்ரலோகஸ்ய கர்தாரம் சாதி மாம் த்வாம் ஸுரோத்தம ॥15

தாத்ருபாலன சக்ரேச ஸோமப த்வம் வரம் வ்ருணே ।
ப்ரீதோ தேவி சிபீ ராஜா ரதமாஸ்தாய வேகத: ॥ 16

மாபீரிந்த்ரேதி ஸம்போத்ய வ்ருத்ராந்திகமுபாகத: ।
உபாகம்யாப்ரவீத் ராஜா வ்ருத்ரம் தேஹீதி யுத்ததம் ॥ 17

ஆதித்யமதவா லோகமிந்த்ரஸ்யேந்த்ராய தீயதாம் ।

வ்ருத்ர: -

இந்த்ரோ வா சூலபாணிர் வா கோ பவான் குத ஆகத: ॥18

சக்ரபாணி: குபேரோ வா தர்மராட் வருணோऽதவா ।
யதி சக்திர்மயா யோத்துமஸ்தி தே ப்ருதிவீபதே ॥ 19

திஷ்ட திஷ்டேதி சாபாஷ்ய க்ரோதரக்தாந்தலோசந: ।
அயச்சங்குசதாகீர்ணாம் கதாமாதாய வேகத: ॥ 20

அபிதுத்ராவ ராஜாநம் சலப: பாவகம் யதா ।
சக்ரீக்ருத தனுர்பாணம்(பாணே-ஆ)பாணாவாரோப்ய வீர்யவான்॥

ஸ்வநாமபலமுத்குஷ்ய தஸ்தௌ ராஜா சிபிர்முதா ।
ததந்தரே ஸஹஸ்ராக்ஷ: வ்ருத்ரம் வித்ராஸிதம் ரிபும் ॥ 22

வஜ்ரமாதாய வேகேந வசநம் சேதமப்ரவீத் ।
காலோऽயம் கலஹஸ்தாய நிராகமஸ்வாஸுராதம ॥ 23

கதம் கலு பவாம்ஸ்தூஷ்ணீமாஸ்தே ஸோஹமுபாகத: ।
வாக்யம் ச்ருத்வாத வ்ருத்ரோபி வஜ்ரபாணேரஸஹ்யதாம் ॥

நிக்ருஹீதும் பலாத் வ்ருத்ரோ கதாம் சிக்ஷேப வாஸவே ।
வாஸவோரஸ்தலே சக்ரோ வஜ்ரேணாபிஹத: ஸுதீ: ॥ 25

வஜ்ரேணாபிஹதோவ்ருத்ரோமூர்ச்சயா புவ(பூமி-ஆ)மேயிவான்।
பூகதம் சிபிசக்ரேசோ யுத்தார்த்தம் வ்ருத்ரமாஹ்வயத் ॥ 26

யுத்தம் ப்ரயச்ச மே ப்ரஹ்மந் யதி சக்திஸ்தவாதுனா ।
அன்யதா ஸுரநாதாய ஸ்வர்கலோக: ப்ரதீயதாம்(ப்ரதீர்யதாம்-ஆ)॥

இதி தேன ஸமாதிஷ்ட: ஸமாஜௌ விநதாநந: ।
தத்வா சுரேந்த்ரலோகம் தமிந்த்ராய ப்ரயயௌ புரம் ॥ 28

அபிசாரேண தம் ஜேதும் ருத்விக்பிஸ்ஸமய: க்ருத: ।
தீக்ஷாவஸாநே ஸோமாதௌ மந்த்ரமுச்சார்ய விஸ்வரம் ॥29

ஸ்வயம் மக்னஸ்ததா வஜ்ரீ சிரோ வஜ்ரேண சாஹநத் ।
ஸாது ஸாத்விதி தம் தேவா ருஷயச்ச தபோதநா: ॥ 30

ஊசுரிந்த்ரம் ஸமாஸீநம் ஜயசப்தேந துஷ்டுவு: ।
அதாக்நிப்ரமுகா தேவா வஜ்ரபாணிம் புரந்தரம் ॥ 31

புரோதஸம் புரஸ்க்ருத்ய சிபிசக்ரேச்வரம் முதா ।
அவாப்ய சாபிநந்த்யைநம் இதம் வசநமப்ரவீத் ॥ 32

உபகர்த்துஸ்ஸமோ நாஸ்தி த்ரிஷு லோஷு பூபதே ।
வரம் தாதும் வயம் ஸர்வே கிங்கரா: கரவாம கிம் ॥ 33

ஸுரேந்த்ரலோக மிந்துத்வமாதிபத்யம் திசாம் விபோ
யத்யதிஷ்டதமம் ராஜந் தத்வ்ருணுஷ்வ தவேப்ஸிதம் ॥ 34

ராஜா -

நாஹம் வ்ருணே ஸுரேந்த்ரத்வ திகீசத்வம் ஸ லோகதாம் ।
விகாரிண: பரே ஸர்வே நாசமேஷ்யந்தி தே த்ருவம் ॥ 35

யத்கத்வா ந விவர்தந்தே யோகிநோ விபுதேச்வர ।
கைவல்யமேவ மே பூயாத் தாநசக்திஸ்தவாஸ்தி சேத் ॥ 36

உபகாரஸ்ய ச பலம் ஞாதம் ஸம்யக் த்வயானக ।

அக்னி: -

கைவல்யம் தாதுமஸ்மாகம் நாஸ்தி சக்திஸ்தவ ப்ரபோ ॥ 36

காரணம் யத்ர மே ராஜந் ! வதத: ச்ருணு தத்வத: ।
ஸேதோருத்தரதிக்பாகே தசயோஜநமாத்ரத: ॥ 37

யோஜநத்ரய மாத்ரேண பச்சிமே பூர்வ வாரிதே: ।
ஸ்ரீநிவாஸம் பரம் தாம சகாஸ்தி ரவிஸன்னிபம் ॥ 38

தஸ்மிந் விமாநம் பரமம் அநந்தம் நாம நாமத: ।
தீர்த்தஸ்ய சைவ சக்ரேச விமாநஸ்ய து பச்சிமே ॥ 39

தீரே தஸ்ய மஹாவ்ருக்ஷோ வ்ருக்ஷசாகோபசாகநாத் ।
யஸ்ய மூலே த்விஜாதேவாஸ்கந்தே கந்தர்வகின்னரா: ॥40

வஸந்தி வைநதேயாத்யா வைஷ்ணவாச்ச யதக்ரத: ।
த்விஜதேவகணாகீர்ணம் ப்ரஹ்மருத்ராத்மகம் விது: ॥ 41

ச்சாயாமாச்ரித்ய வை தஸ்ய ஜீவந்த்யகில ஜந்தவ: ।
அச்வத்தம் தம் ஸமாஸாத்ய நந்திநாதம் பஜ ப்ரபோ ॥ 42

தஸ்மின் தீர்த்தே ஸுஸம்ஸ்நாத்வா ஜபஹோமார்ச்சநாதிபி: ।
ஆலயாகார நிர்மாணை: குரு தேவஸ்ய வந்தநம் ॥ 43

ப்ராயசோ பகவானேவ தத்பலம் தவ தாஸ்யதி ।
பலம் கைவல்யமேவஸ்யாத் உபகாரரதஸ்ய தே ॥ 44

இதி ச்ருத்வா ஸ ராஜேந்த்ரோ தேவானாமப்யனுக்ஞயா ।
தக்ஷிணாபிமுகோ ராஜா நந்திநாதபுரம் சநை: ॥ 45

அவாப்ய தாத்ருசைர் லிங்கைகர் விமாநமவலோகயன் ।
பூய: ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா ஸ்நாத்வா தீர்தோத்தமே த்விஜ॥

நந்திநாதம் ப்ரணம்யாசு பிப்பலம் ஸமுபாகமத் ।
உபாகம்ய தநை: காயைர் வசநைர் மாநஸைரபி ॥ 47

கைங்கர்யம் குருதே ராஜா நக்தம் மத்வா திவாத்மகம் ।
ஏவம் வர்ஷசதஸ்யாந்தே நாதோ நாராயணோ ஹரி: ॥ 48

சிபிர்நந்தீச்வராப்யாம் வை ஸ்தூயமாநோ முஹுர்முதா ।
தாப்யாம் ப்ரியசிகீர்ஷார்த்தம் பச்சிமாபிமுகோऽபவத் ॥ 49

ததா ப்ரப்ருதி கல்யாணி பச்சிமதுவாரமேவ தத் ।
நந்திபுஷ்கரிணீ ஸ்நாநம் நந்திநாதஸ்ய தர்சநம் ॥ 50

ப்ரதக்ஷிணம் விமாநஸ்ய க்ருத்வா பாதகினோ நரா: ।
பாதகாத் ஸ்வாத் விமுச்யந்தே கிம் புன: புண்யகாரிண: ॥ 51

ஏகம் வா போஜயேத்விப்ரம் தீர்த்தே வா தர்பயேத் பித்ரூன்
(பித்ருதர்பணம்?) ।
மாஷமாத்ரம் ஸுவர்ணம் வா யோ தத்தாதி (த்விஜாய வை-ஆ)
த்விஜாதயே ॥ 52

அக்நிம் ப்ரஜ்ஜ்வால்ய தத்தேசே ஜுஹுயாத் ப்ரஜபேத் க்ஷணம் ।
தஸ்ய தத்பலமாக்யாதும் மயா தேவி ந சக்யதே ॥ 53

கிம் புநர்மனுஜா தேவா ருஷயஸ் தத்த்வவேதிந: ।
க்ஷேத்ரே சானுபமே தஸ்மின் வஸதாம் வாஸவாதய: ॥ 54

கிங்கரத்வமுபாகர்த்தும் காங்க்ஷந்தே நனு நாரத ।
இதமாக்யானமாக்யாதம் கிரிஜாயை சிவேன து ॥ 55

தந்மயா கதிதம் சர்வமேகதேசஸ்ய நாரத ।
இதமாக்யாநமாக்யாதம் கிரிஜாயை சிவேந து ॥ 56

தந்மயா கதிதம் ஸர்வமேகதேசஸ்ய நாரத ।
பஹுநாத்ர கிமுக்தேந நந்திநாதஸ்ய வைபவம் ॥ 57

ஸ ஏவ பகவாந்நாதோ ஜாநாதி கிரிசோ ந வா ।
தர்சநாத் வந்தநாச்சைவ கீர்த்தநாச்ச்ரவணாத்பரம் ॥ 58

நந்திநாதஸ்ய தேவஸ்ய ருஷிகைவல்யமேவ தத் ॥ 59

இதி ஸ்ரீபவிஷ்யத்புராணே ப்ரஹ்மநாரதஸம்வாதே

சதுர்விம்சதி ஸம்ஹிதாயாம்

த்ருதீயோऽத்யாய:

சதுர்த்தோऽத்யாய:

நாரத: -

ரமாகஸ்த்ய வ்ருஷேப்யோऽத வரம் தத்வா ஜகத்குரு: ।
விஹாய வைஷ்ணவம் தாம கிமர்த்தம் தத்ர திஷ்டதி ॥ 1

ப்ரம்மா -

பூலோகே லோகநாதஸ்ய க்ஷேத்ரமஷ்டோத்தரம் சதம் ।
ஸ்ரீநிவாஸாஹ்வயம் வத்ஸ ஸந்தி புண்யதமம் மஹத் ॥ 2

தேஷு புண்யதமம் க்ஷேத்ரம் நந்திநாதபுரம் மஹத் ।
இதி ஞாபயிதும் பூயோ உவாஸ மதுஸூதந: ॥ 3

அதாநந்தகமாஸாத்ய விமாநம் ருஷபத்வஜ: ।
கும்பஸம்பவ நந்தீசாவிதமூசே ஸரித்தடே ॥ 4

சங்கர: -

அநந்தஸரஸ: ஸாயம் ப்ராத: ச பஜதாம் ஹரிம் ।
பஜமாநே ஜகந்நாதே பவிஷ்யதி ந்ருபோத்தம ॥ 5

சக்ரவர்த்தீ சிபிர் நாம பஜதாமபயப்ரத: ।
ஸ்வதர்மேண மஹீம் க்ருத்ஸ்நாம் பாலயிஷ்யதி பார்த்திவ: ॥

விசேஷேணாபயம் தத்வா ப்ரஜாஸ்ஸம்பாலயிஷ்யதி ।
புத்ரே சத்ரௌ ஸமோ மித்ரே ததா மானாவமானயோ: ॥ 7

ஆப்ரஹ்ம பரமாண்வந்தம் பயேப்யோऽபயதோ ஹி ஸ: ।
ஏவம் ய: ப்ருதிவீம் சாஸ்தி தர்மராஜ ஸுரேச்வரௌ ॥ 8

ச்யேநஸ்ய ச கபோதஸ்ய ரூபமாஸ்தாய வை ததா ।
பரீக்ஷார்த்தம் தஸ்ய தத்தேசமாகதௌ ப்ருசபீடிதௌ ॥ 9

க்ஷுத்பிபாஸாகுலோ தர்மோ ச்யேநமாஸ்தாய ரூபகம் ।
கபோதரூபம் தேவேந்த்ரம் தாவந்தமநுதாவதி ॥ 10

வேகாத்கபோதம் ஸம்ஹர்த்தும் ச்யேநோ ரக்தாந்தலோசந: ।
திஷ்ட திஷ்டேதி துத்ராவ கபோதோ பயவிஹ்வல: ॥ 11

ப்ரஸ்கலத் சலபக்ஷமாக்ஷோ கதப்ராண இவாபர: ।
அப்யகாதபயம் தேஹி தேஹீதி சிபினம் சனை: ॥ 12

ஆகதம் தம் கபோதம் வை வீக்ஷ்ய ராஜா மஹாமனா: ।
ஆகச்சாகச்ச பத்ரம் தே மா பைஷீ: ப்ராணதோஹ்யஹம ॥ 13

அத காலேன மஹதா ச்யேநோ வேகேந ஸம்யுத: ।
சக்ரவர்த்தினமாஸாத்ய பக்ஷ்யம் தேஹி மம ப்ரபோ ॥ 14

இதி யாச்னாபரோ தீனோ பூத்வா தம் ப்ரத்யபாஷத ।
அதிகானாம் ஹி லோகேऽஸ்மின் பக்ஷ்யமல்பதரம் விது: ॥15

விசேஷாஜ்ஜாடரோ வஹ்நிர் பாததே மாம் ந்ருபோத்தம ।
இதி ஸம்ப்ரார்த்திதோ ராஜா பக்ஷ்யமந்யத் ப்ரதீயதே ॥ 16

லபஸ்வ மாம் சிரம் காலம் கர்த்தும் வை விமன: க்ருதா: ।
ஏஷ ஏவ பரோ தர்மோ யோ மாமேவாபிகச்சதி ॥ 17

தஸ்ய ஸம்ரக்ஷணம் க்ருத்வா தத்வா தேஹம் ச மாமகம் ।
யேந கேநாப்யுபாயேந க்ஷுன்னிவ்ருத்தி: ச தே கலு ॥ 18

இதி ஸம்சோதித: ச்யேந: கபோதாசன லோலுப: ।
ஸ்வகுலாசாரதர்மோயம் கேந வா பாஷ்யதே ந்ருப: ॥ 19

யத்யேநம் த்ராயஸே ராஜன் த்ராஹி மாம் க்ஷுத்
த்ருஷார்த்திதம் ।
துலயா ஸம்மிதம் மாம்ஸம் உத்கித்ய ஸ்வம் ப்ரயச்ச யே ॥ 20

இதி ஸம்போதிதோ ராஜா ஸாது ஸாத்விதி நந்த்ய ச ।
கட்கமாதாய வேகேந த்யாத்வா நந்திபுரேச்வரம் ॥ 21

அச்சித்ய யாவத் தாவத் ஸ்யாத் கபோதஸ்யாங்க மாத்ரத: ।
துலாமாரோப்யமாநஸ்ய ந ப்ராப ஸத்ருசம் ஹி தத் ॥ 22

ஏகதா ச த்விதா சைவ த்ரிதா சைவ ந்ருபோத்தம: ।
உத்கித்யோத்கித்ய ஸந்துஷ்ட: பூரயன்னதுலாம் யயௌ ॥23

பூர்யமாணம் புந: ஸம்யக் நைவ தேவம் விசிந்தயன் ।
ஆத்மாநமாரோபயிதும் த்ரிவிதை: கரணைரபி ॥ 24

நந்திநாதம் ஜகந்நாதம் ஸ்தோதும் ஸமுபசக்ரமே ।

ராஜா -
நமஸ்தே தேவதேவேச நம: காருண்யமூர்த்தயே ॥ 25

வ்யோமகேசாய வை துப்யம் நமோ வ்யோமநிவாஸிநே ।
சந்த்ரஸூர்யாக்ஷியுக்மாய நம: பத்மானனாய ச ॥ 26

சங்கசக்ரகதாசார்ங்க கட்க(கட்க சார்ங்க-ஆ)ஹஸ்தாய தே நம: ।
நம: ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாய பத்மநாபாய தே நம: ॥ 27

ஜகத்பாவநகங்காங்க பாதத்வந்த்வாய தே நம: ॥ 28

நாராயணாயாமித தேஜஸே நம: -
சாந்தாய ஸத்கீர்த்திகுணாகராய ।
கலாபிநே காலவிகாரரூபிணே
விரூபிணே விச்வஸ்ருஜே நமோ நம:(நமோऽஸ்து தே-ஆ)॥ 29

கரீந்த்ரரக்ஷாகர விக்ரஹாய தே-
விநாயகலிங்கித கேதவே நம: ।
புஜங்கராஜாயித(போகாயித-ஆ)தல்பசாயிநே
நமோ நமோ நாகஹராய தே நம: ॥ 30

ப்ரஹ்மேந்த்ர ஸர்வாமர ஸூர்யரூபிணே-
ஸோமாவனீஸூனுபுதாத்மனே நம: ।
நமஸ்ஸுரேட்யாஸுர பூஜ்யஸூர்ய(பாத-ஆ)
ப்ரபின்ன ராஹூரக கேதவே நம: ॥ 31

நக்ஷத்ர ராச்யாத்மகசக்ரரூபிணே
த்விஸப்தலோகாதிப தே நமோஸ்ऽதுதே ।
நமோஸ்து தே தேவ சராசராத்மநே
நம: பரேசாய பராபராத்மநே ॥ 32

பரார்தரூபாய பரோபகாரிணே-
ஸுரேச்வரநந்தகராய தே நம: ।
தர்மப்ரவ்ருத்தா(த்ம?)ஹராய தே நம:
தர்மாத்மநே தர்மகராய தே நம: ॥ 33

நந்திநாத ஜகந்நாத நாத துப்யம் நமோ நம: ।
தர்மே ப்ரவர்த்தமாநஸ்ய மா விக்நம் குரு கேசவ ॥ 34

இதி ஸ்துத்வா ஜகந்நாதம் நந்திநாதம் சிபிர் முதா ।
ஆரோப்ய ஸ்வம் துலாம் தேஹம் ச்யேனாய ப்ரததௌ ததா॥

தேவதுந்துபயோ நேது: புஷ்பவ்ருஷ்டி: ச காச்யுதா।
கபோதபாவம் தேவேந்த்ர: ச்யேன பாவம் ச தர்மராட் ॥ 36

உபஸ்துத்ய விபோஹ்யாத ஸ்வரூபம் ஸ்வம் ததர்சது: ।
ஊசது: சிபிராஜம் ச தம் பரீக்ஷார்த்தம் தவாகதௌ ॥ 37

வரதௌ தவ ராஜேந்த்ர வரம் வரய ஸுவ்ரத ।
இதி ஸம்ப்ரார்த்திதோ ராஜா தாப்யாம் கிஞ்சிதுவாச ஹ ॥ 38

நாஹம் காங்க்ஷே புவம் ஸ்வர்கம் நஹி ஸாம்ராஜ்யமேவ ச ।
மயா ஸுசரிதம் பத்ரம் தர்மமூலமிதம் யதி ॥ 39

ப்ரஸீதது ஜகந்நாதோ நாதோ மே கருடத்வஜ: ।
ப்ரதிஞாபாலனபரோ பக்தரக்ஷண தத்பர: ॥ 40

ஆவிராஸீத் க்ஷணே தஸ்மிந் ஆசாம் பாஸாம் ப்ரகாசயன் ॥

மேகச்யாம: பீதவாஸா முராரி: -
ஸ்ரீவத்ஸோர: கௌஸ்துபோத்பாஸிதாங்க: ।
ஆருஹ்யைநம் தார்க்ஷ்யமாராதுபேதம் -
ப்ரோவாசைவம் ப்ரூஹி யத்தேபிலாஷம் ॥ 42

இதி ஸஞ்சோதிதோ ராஜா ப்ரணம்ய மதுசூதனம் ।
ஆபபாஷே புரஸ்யாஸ்ய தீர்தஸ்ய ச தவேச்வர: ॥ 43

மந்நாமாங்கித மாகல்பம் பூயான் நாம ஹரே: புந: ।
த்வத் ஸாலோக்யம் யதேஹ்யத்ய வரோऽயம் வரதோ யதி ||

இதி ஸம்பாஷமாணேஸ்ऽமிந் தேவ ஸம்ஸதி ராஜனி ।
விமானம் ஸூர்யஸங்காசம் தப்தஜாம்பூனத ப்ரபம் || 45

திவ்யஸிம்ஹாஸநோபேதம் திவ்யரத்நவிபூஷிதம் ।
ஆரோப்ய வைஷ்ணவம் தாம ப்ராபயிஷ்யதி கேசவ: || 46

ய இதம் நந்திநாதஸ்ய மாஹாத்ம்யம் வேதஸம்மிதம் ।
தர்ம்யம் யசஸ்ய மாயுஷ்யம் புண்யம் புஷ்டிவர்தநம் || 47

விஷ்ணுஸாயுஜ்யதம் ந்ரூணாம் ச்ருணுயாச்ச ஸமாஹித: ।
ய: படேத் பரயா பக்த்யா பதம் வைஷ்ணவமேதி ஸ: (ச-ஆ)|| 48

வைகுண்டம் தாம கல்யாணி ஸம்ப்ராப்நோத்யபுனர்பவம் ।
ஸன்னிதௌ நந்திநாதஸ்ய ஸந்தௌ ப்ராந்தேஷு பூரிச: ||49

ஸர்பிஷாபூர்ய கார்பாஸ தந்துநா தீபமானயேத் ।
ஸோऽபி முக்தோ வரான் போகான் ப்ராப்னோதி விபுலாம்
ச்ரியம்||

ஸ்வயமாரோப்ய மேகாவீ துலஸீதளமாலயா ।
அலங்கரோதி நந்தீசம் லக்ஷ்மீவல்லபதாம் யயௌ || 51

யத்யதிஷ்டதமம் ஸர்வம் நந்திநாதஸ்ய பாவநாத் ।
ஸம்பூய ஸகலான் போகான் ப்ராப்னோதி கிரிஜே ஸதா || 52

இதி ஸ்ரீபவிஷ்யத்புராணே ப்ரஹ்மநாரதஸம்வாதே

சதுர்விம்சதி ஸம்ஹிதாயாம்

சதுர்த்தோऽத்யாய:

நந்திபுரமாகாத்மியக் கதைச்சுருக்கம்

முதல் அத்தியாயம்

ஒரு சமயம் நாரதர், பிரம்ம தேவரை வணங்கி, "திருமால் தனது விஷ்ணு லோகத்தை விட்டு பூலோகத்தில் காணப்பெறும் காவிரிக்கரைக்கு வந்துள்ளார். அவ்வாறு வரக்காரணம் என்ன ?" என்று வினவினார். அதற்குப் பிரம்மதேவர், "திவ்யமானதும் உலக வாழ்க்கை எனும் கடலிலிருந்து முக்தியளிக்க வல்லதும் ஆன லக்ஷ்மீபதியின் கதையினைக் கூறுகின்றேன். கேளுங்கள்" என்றார்.

ஒருகால் கைலாச சிகரத்தில் சிவபெருமான் ஸஞ்சரித்தவாறே பார்வதி தேவியினிடத்தில் ரகசியமாக ஒரு செய்தியைத் தெரிவிக்கின்றார். அச்செய்தி கீழ்வருமாறு-

மாவலிச் சக்ரவர்த்தியிடம் மூவடி மண்வேண்டி திருமால் உலகளந்த பெருமாளாகக் காட்சி கொடுத்தார். பிரம்மாண்டமே அஞ்சிய அவ்வேளையில் நாரணன் பாதத்துழாயான கங்காதேவி, நலந்திகழ்சடையான் எனப் போற்றப்பெறும் சிவபெருமானை வணங்கி தோத்திரம் புரிந்து, 'திருமாலின் மார்பில் திருமகள் எப்போதும் இடம் பெறக்காரணம் யாதென' வினவினார். அதற்கு சிவபெருமான், "திருமால் அவதாரம் எடுக்கின்ற போது இலக்குமியைப் பிரிந்து வருகின்றான். அவ்வாறின்றி எப்போதும் இணை பிரியாதிருக்கத் திருமகள் திருமாலைத் தோத்தரித்து மகிழ்வித்தாள். மகிழ்ச்சியுற்ற திருமால் திருமகளின் முன்னர் தோன்றி, "உன்னுடைய எண்ணம் எதுவோ

அதனைக் கூறினால் நான் நிறைவேற்றி வைப்பேன்" என மொழிந்தார். அதற்கு இலக்குமிதேவி, "தாங்களுடைய திருமார்பில் நான் என்றும் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்பதே எனக்கு விருப்பமாகிய வரம்" என்று கூறினாள். திருமகளின் வரத்தைக் கேட்ட திருமால், "இதுவரை கரதலத்தில் வீற்றிருக்கும் நீ அடைதற்கரிதான எனது மார்பில் வாசம் புரிதலை உனது விருப்பமுள்ள வரமாகக் கேட்டுள்ளாய். உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவேன் என்று சொன்ன என்னுடைய ப்ரதிக்ஞையிலிருந்து சிறிதும் நான் நழுவமாட்டேன். இருப்பினும் உன் விருப்பம் ஈடேற முதலில் நீ அகத்திய முனிவர் தவம் புரியும் இடத்திற்குச் சென்று பலகாலம் தவமேற்று, பக்தியோகத்தின்பால் என் இதயகமலத்தில் இடம் பிடிப்பாயாக" என்று கூறினார். திருமகளும் திருமாலின் அறிவுரைப்படி அகத்திய முனிவரைத் தேடிச் சென்றாள். அகத்திய முனிவரும் கடலைச் சென்றடைய விரும்பிய காவிரி தம்மிடம் வந்து அவருக்குத் தெரியாமல் எங்கேயோ சென்றுவிட அந்த காவிரி நங்கையையும் தேடி திருவரங்கத்திற்கு வருகை புரிந்தார். அரங்கத்தில் அரவணைத் துயிலும் ஆதி மூர்த்தியைக் கண்டு வணங்கி அவரிடம் அகத்திய முனிவர், காவிரி தேவி என்னை விட்டு எங்கு சென்றாள் என்பதை அறிகின்றிலேன். அந்த காவிரியின் அருகில் வாஸம் செய்தாலும், யோகீச்வரரான தாங்களின் அருளாலும் என்னுடைய யோகம் நற்பயனைத் தரும்" என்று திருமாலிடம் தெரிவித்தார். அதைக்கேட்ட திருமால், "திருவரங்கத்திலிருந்து கிழக்கில் நான்கு யோசனை (4x9=36 மைல்) தொலைவிலும், கீழைக்கடலிலிருந்து மேற்கில் மூன்று யோஜனை (3x9=27 மைல்) தூரத்திலும், சம்பகாரண்ய க்ஷேத்திரத்திலிருந்து (மன்னார்குடியிலிருந்து) வடக்கில் ஒரு யோஜனையிலும் சக்ரதீர்த்தத்திற்கு (கும்பகோணம்-சக்ரபடித்துறையிலிருந்து) தெற்கில்

குரோசத் (இரண்டேகால் மைல்) தொலைவிலும், தேவர்களாலும் அறியவொண்ணா வகையில், ஸ்ரீவைகுந்தத்திற்கு ஒப்பாகவும் "ஸ்ரீநிவாஸபுரம்" என்ற திருப்பெயரோடும் என்னுடைய திவ்யதேசம் ஒன்று திகழ்கின்றது. அங்கே சென்று என்னை வழிபட்டுத் தாங்கள் விரும்பியவற்றை அடைவீராக என்று கூறி அகத்தியரை அங்கே அனுப்பிவிடுகிறார்.

காவிரியைத் தேடிச் சென்றதால் அகத்தியரும் அகத்தியர் தவம் புரியும் இடம் நாடிச் சென்றதால் திருமகளும் மேற்கூறிய எல்லைகளுக்குள்ளே திகழும் ஸ்ரீநிவாஸபுரத்தை அடைந்து, தவம் புரிந்து, விரும்பிய அனைத்தும் பெற்றும் மகிழ்ந்தனர். அவர்களுக்கு அருள் செய்த பெருமாள் இன்னமும் அங்கேயே வீற்றிருந்து அருள்பாலிக்கின்றார்.

முதல் அத்தியாயம் நிறைவுற்றது

இரண்டாம் அத்தியாயம்

நாரதர், தந்தையரான பிரம்ம தேவரிடம், "இன்னமும் திருமால் அங்கேயே எழுந்தருளி யிருக்கின்றாரா ? அங்கிருந்து என்ன செய்கிறார் ? என்பதைத் தாங்கள் முழுமையாகக் கூறுங்கள், கேட்பதற்கு நான் ஆவலுடன் இருக்கின்றேன்" என்று கேட்டுக்கொண்டார். அதற்கு பிரம்மதேவர், "தேவர்களுக்கெல்லாம் தோன்றாத ஒரு கேள்வி எப்படித்தான் தாங்கள் மனத்திலெழுந்தது ? தாங்கள் கேட்ட செய்தி நினைத்த மாத்திரத்தில் பெரும்பயன் தரவல்லது. அப்படிப்பட்ட அந்த செய்தியினைக் கூறுகிறேன். கேளுங்கள்" என்றார். பிறகு பிரம்மதேவர், பார்வதீதேவியும் சிவபெருமானிடம், 'அகத்தியருக்கும்

திருமகளுக்கும் அருள்புரிந்த நிலையில் இன்னமும் அங்கே திருமால் எழுந்தருளியிருப்பதற்கு காரணம் யாதென வினவினாள். அதற்கு சிவபெருமான், "நாமிருவரும் முதலில் திருமால் வாஸம் புரியும் இடத்திற்குச் செல்வோம். அங்கே சென்றபிறகு நீ கேட்ட வினாவிற்குத் தக்க விடை கொடுப்பேன்" என்று கூறும்போதே தேவர்களைனைவரும் மாலி, சுமாலிகளால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டவர்களாய் சிவபெருமானைத் தஞ்சம் புகுந்தனர். சிவபெருமானும் அவர்களது வருகைக்கான காரணத்தைக் கேட்க, தேவர்கள், "உப்புக்கடலுக்கு தெற்கில் இலங்கை என்றொரு நகரமுள்ளது. அது யாவராலும் நுழையத் தகாத நகராமாயும் காட்சி தருகின்றது. அங்கே மாலி, சுமாலி என்பவர்கள் திருமாலைப் பூசித்து அவரிடமிருந்து சுராசுரர்களால் கொல்ல முடியாத வரத்தைப் பெற்று, எங்களைத் துன்புறுத்துகின்றனர். அந்த கொடியவர்களைக் கொன்று எங்களுக்கு இன்பத்தையளிக்க வேண்டும்" என்று வேண்டினர். அதைக் கேட்ட சிவபெருமான், "திருமாலிடம் சென்று நாம் முறையிடுவோம்" என்று தெரிவிக்க, சிவபெருமானுடன் தேவர்களும் திருமால் இருப்பிடத்திற்குச் செல்லுகின்றனர்.

அங்கே சிவபெருமானின் கட்டளையை ஏற்று நந்திதேவர் தான் ஒருவர் மட்டுமே கேசவனைக் காணச் செல்கிறார். அப்போது வாயிற்காப்பாளர் வழிமறிக்க அவர்களை மீறி உட்புகுந்து நந்திதேவர் அடுத்துள்ள கோபுர வாயிலைக் காத்து நிற்கும். ஜயவிஜயர்களின் சாபத்திற்கு உள்ளாகிறார். உடனே அவர் ஜயவிஜயர்களின் சாபத்திலிருந்து விடுபட சிவபெருமானிடம் அதற்கு சிவபெருமான் திருமாலை நோக்கித் தவம் புரியச் சொல்ல, நந்திதேவரும் தவமேற்று, தோத்திரங்களாலும் திருமாலை

மகிழ்வித்தார். நந்திதேவரின் தவத்தால் மெச்சிய திருமால், மலர்மங்கை நாயகனாய்க் காட்சி கொடுத்து, "நந்திதேவரே ! தங்களது தவத்தால் மகிழ்ச்சி யடைந்துள்ளேன். தாங்கள் ஜயவிஜயர்கள் கொடுத்த சாபத்திலிருந்து விடுபடவேண்டுமானால் பூலோகத்தில் அகத்தியரும், மகாலட்சுமியும் வணங்கிப் பேறுபெற்ற "ஸ்ரீநிவாஸபுரம்" என்றழைக்கப்படும் இடத்திற்குச் சென்று, அங்கே ஆநந்தவிமானத்தின் கீழே அமர்ந்து அருளாசி வழங்கும் என்னை வழிபடுவீர்களாக. நானும் அப்போது சுமாலி, மாலி, மால்யவான் விச்ரவரஸ்ஸின் புத்திரரான ராவணன் ஆகியோர்களை ஒடுக்கவும், குபேரனது புதல்வர்களைக் (நளகூபரன், மணிக்ரீவன்) காக்கவும், அவதாரம் எடுத்து வருவேன். அப்போது ஜயவிஜயர்களும் என்னுடன் இருக்க, தங்களுக்கு வரமளிப்பேன். தாங்களும் அவ்வாறு செய்தால் சாபவிமோசனம் அடையலாம். என்று கூறி மறைந்து விடுகிறார். இந்த கூற்றுக் கிணையாகத் திருமங்கை மன்னனின் விபவாவதார அனுபவம் ஈண்டு நினைக்கத் தக்கது. தேவர்களனைவரும் தத்தம் இருப்பிடம் செல்ல நந்திதேவர் மட்டும் கைலாசம் சென்று சிவபெருமனிடம், "நான் பூலோகமேகித் திருமாலைக் குறித்துத் தவம் செய்ய நினைக்கிறேன்" என்று தம் விழைவைத் தெரிவித்து, பூவுலைகையடைந்து, வஸந்த க்ரீஷ்ம-வர்ஷ-சரத்-ஹேமந்த-சிசிர ருதுக்களின் முறையே ஐந்து அக்னிகளின் நடுவிலும், பெரிய தடாகத்திலும், குகையிலும், மலைமீதும், கானகத்திலும், திருமாலை நினைத்துப் பலகாலம் தவமிருந்து அவரை மகிழ்வித்தார். பின்னர் நெடுநாள் கழித்து ஒரு சமயம் திருமால், சார்ங்கம், கதை, சங்கம், சக்ரம், கத்தி, பீதாம்பரம், மலர்மாலை போன்றவற்றை தரித்தவராய், கருடாரூடராகக் காட்சிக் கொடுத்தார். அப்போது நந்திதேவரைக் குறித்து ஜயவிஜயர்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு திருமகள் கேள்வனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் தங்களால்

வணங்கப்பெற்று மகிழ்ந்துள்ளேன். தாங்களுக்கு வரமருள வேண்டியே தற்போதிங்கே வந்துள்ளேன், விரும்பிய வரத்தைக் கேட்டுப் பெறுவீர்களாக" என்று கூறினார். அதற்கு நந்திதேவர், ஜகந்நாத ! எனக்கு வரமருள இங்கு வந்துள்ளீர்கள். ஆதலால் என்னுடைய தவமும் பயன் உடைத்தானது ! நான் இந்த தலத்தில் உன்னைத் தவம் செய்ததால் என் சாபமும் நீங்கப் பெற்று, ஸ்ரீநிவாஸபுரம் என்று அழைக்கப்பெறும். இந்த திருத்தலம் "நந்திபுரம்" என்றும், இங்குள்ள புஷ்கரிணீ "நந்திபுஷ்கரிணீ" என்றும் இங்கு அருள்பாலித்துவரும் தேவரீராகிய ஜகந்நாதன் "நந்திநாதன்" என்றும் எனது பெயராலேயே அழைக்கப்பட வேண்டும், இதுவே யான் வேண்டும் வரம் என்றார். அதனைச் செவிமடுத்த திருமால், திரிகரண சுத்தியோடு தாங்கள் தவமியற்றி தேவர்களாலும் அடைய ஒண்ணாத வரத்தைக் கேட்டுள்ளீர். இருப்பினும் நீவிர் விரும்பியபடியே ஆகட்டும்" என்று மறுமொழியுரைத்து இன்னமும் அந்த திவ்ய தேசத்திலேயே அருள்பாலித்து வருகிறார்.

இரண்டாம் அத்தியாயம் நிறைவுற்றது

மூன்றாம் அத்தியாயம்

நாரதர், தந்தையே ஸ்வயம்வ்யக்தம், ஆர்ஷம், தைவம், மானவம் எனப்படும் விஷ்ணு ஸ்தலங்களில் பெரும்பாலும் திருமால் கிழக்குத் திசையை நோக்கியே அருள்பாலித்து வருகிறார். அதற்கு மாறாக க்ஷேத்திரத்தில் மேற்றிசை நோக்கி எழுந்தருளி யுள்ளமைக்குரிய காரணத்தை விரிவாக எனக்குரைக்க வேண்டும் என்று வேண்டினார். அதைக்கேட்ட பிரம்ம தேவரும் தான் சிவபெருமானை அணுகிக் கேட்ட செய்திகளை அப்படியே விளக்குகிறார்.

சிவபெருமான் தியானத்திலிருக்கும்போது நாரதர் கேட்ட வினாக்களை சிவபெருமானிடம் கேட்க, சிவபெருமான்,

ஒரு சமயம் இந்திரனுக்கும், விருத்ராசுரனுக்கும் தொடர்ந்து ஏழு நாட்கள் போர் நடந்தது. அதில் உணவையும் நினையாது இருவரும் போர் செய்தனர். போரில் விருத்ராசுரன் தோற்றான். அப்போது சிபிச்சக்கரவர்த்தி விரைவாய்த் தேரில் வந்து இந்திரனே ! 'பயம் வேண்டாம்' என்று கூறியவாறு விருத்ராசுரன் அருகில் சென்று, விருத்ராசுரனை இந்திரனிடமிருந்து காப்பாற்றினான். விருத்திராசுரனோவெனில் மறுபடியும் இந்திரனுடன் போரிட்டு மூர்ச்சையடைந்து கீழே பூலோகப் பூமியில் விழுந்தான்.

பூமியை வந்தடைந்த விருத்ராசுரனைப் பார்த்து சிபிச்சக்ரவர்த்தி உனக்கு சக்தியிருக்குமானால் என்னுடன் போர் செய்யுங்கள். இல்லையேல் இந்திரனுக்கு ஸ்வர்க்கலோகத்தைக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று அறிவுறுத்தினான். விருத்திராசுரனும் சிபிச்சக்ரவர்த்தி கூறியபடியே செய்து தனதிருப்பிடம் திரும்பினான்.

இந்திரனோவெனில் விருத்திராசுரனை ஆபிசாரஹோமம் செய்து அழிக்க முற்பட, அபஸ்வரத்தோடு வேள்வியில் மந்திரோச்சாரணம் செய்ததால், தானே அழியக் காரணமானான். அவ்வமயம் முனிவரும், தவம்புரிவோரும் இந்திரனுக்கு "ஜயம் உண்டாகட்டும்" என்று ஆசி வழங்க இந்திரன் மீண்டும் உயிர்பெற்று எழுந்தமர்ந்தான். அதைக்கண்டு அனைவரும் மகிழ்ச்சியுற்றனர். அக்னி பகவானும் இந்திரனை முன்னிட்டு மகிழ்ச்சியோடு மற்றைய தேவர்களுடன்

சிபிசக்ரவர்த்தியை அடைந்து, அரசே ! 'ஆபத்தில் உதவி செய்பவர்களுக்கு நிகர் மூவுலகில் யாரும் இலர். ஆதலால் தாங்களுக்கு உதவ காத்திருக்கிறோம். வரமருளுகின்றோம். இந்திரலோகம் ஆளும் பதவியோ அல்லது உங்களுக்கு பிடித்தமானவற்றை தாங்கள் விரும்பினாலும் அதை அளிக்கின்றோம்' என்று கூறினர்.

அதைக்கேட்ட, சிபிச்சக்ரவர்த்தி, தனக்கு கைவல்யம் (மோக்ஷம்) அருள வேண்டும் என்று வேண்டினார்.

அதற்கு அக்னி பகவான், அரசே கைவல்யம் அருள்வது அடியோங்களால் இயலாது. அதற்குரிய காரணத்தைக் கூறுகின்றேன் கேளுங்கள்.

கீழைக் கடலிலிருந்து மூன்று யோஜனை தொலைவில் ஆதவனின் ஒளிக்கற்றைகளுக்கு (3 x 9 = 27 மைல்) தொலைவில் ஆதவனின் ஒளிக்கற்றைகளுக்கு Gèó£è^ Fè>õ¶< ஸ்ரீநிவாஸபுரம் என்று அழைக்கப் பெறுவதுமான திருத்தலம் ஒன்று திகழ்கிறது. அங்கு ஆநந்தவிமானமும் அதன் மேற்கில் ஒரு புண்ணிய தீர்த்தமும் உள்ளன. அதன் கரையில் நிறையக் கிளைகளோடு பெரியதோர் அச்வத்தமரம் (அரசமரம் (அ) அத்தி மரம்) காணப்படும். அந்த மரத்தின் அடியில் தேவர்களும் மனுஷ்யர்களும் வாஸம் புரிகின்றனர். அந்த மரத்தினுடைய நிழலில் அனைத்து உயிரினங்களும் உயிர்வாழ்கின்றன. தாங்களும் அங்கே சென்று புண்ணிய தீர்த்தத்தில் நீராடி ஜபம், வேள்வி ஆகியவற்றால் நந்திநாதனைத் தொழுது அந்த இடத்தை ஓர் ஆலயமாகச் செய்து அங்குறையும் நாதரை மகிழ்விப்பாயாக. அவ்வெம்பெருமானும் தாங்களுக்குக் கைவல்யத்தை அளிப்பார்" என்று தெரிவித்தார். அரசனும் அக்னி

பகவான் மொழிந்ததைக் கொண்டு தேவர்களிடம் விடைபெற்றுத் தென்தேசயாத்திரை தொடங்கி, மேற்கூறிய அடையாளங்கள் பொருந்திய நந்திநாதபுரத்தை அடைந்து, அங்கருள்பாலித்துவரும் எம்பெருமானைச் செல்வத்தாலும் மனோவாக் காயாதிகளாலும் நூறாண்டு காலம் பணிவிடை புரிந்தான்

சிபிச்சக்ரவர்த்தி மற்றும் நந்திதேவர் ஆகியோரால் அன்பினால் ஈர்க்கப்பெற்ற எம்பெருமான் அவர்களுக்குத் தம்மிடம் மேலும் அன்பை வளர்க்க எண்ணி மேற்றிசை நோக்கியவரானார். அது முதல் நாதன் கோவிலின் சந்நிதி மேற்றிசை நோக்கியதாய் விளங்குகிறது.

மேலும் நந்தி புஷ்கரிணியில் நீராடி நந்திநாதனைத் துதித்து, அவரை வலம் வந்தால் அனைத்துப் பாதகங்களிலிருந்து விடுபடலாம் என்று தெரிவித்ததாகப் பிரம்மதேவர் நாரதருக்கு கூறி இவ்வத்யாயத்தை நிறைவு செய்கிறார்.

மூன்றாம் அத்தியாயம் நிறைவுற்றது

நான்காம் அத்தியாயம்

நாரதர் திருமகள், அகத்தியர், நந்திதேவர் ஆகியோர்களுக்கு வரமளித்த பின்பும் ஏன் அங்கேயே இருக்கின்றார் என்று பிரம்ம தேவரிடம் வினவினார். அதற்கு பிரம்மதேவர்,

‘பூலோகத்தில் நூற்றெட்டு வைணவத் திருத்தலங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் இந்த நந்திநாதபுரமே சிறந்தது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகவே இன்னமும் அங்கேயே எழுந்தருளியுள்ளார்” என்று கூறினார்.

மேலும் அங்குள்ள புண்ய தீர்த்தத்தின் கரையில் வாஸம் புரியும் அகஸ்தியர் நந்திதேவர், சிவபெருமான் ஆகியோர்களுள் சிவபெருமான் பார்வதிக்கு இவ்வத்தியாயப் பெருமைதனை ரகசியமாக உபதேசிக்கின்றார்.

ஒருசமயம் சிபிச்சக்ரவர்த்தி என்னும் அரசன் அங்குள்ள அநந்தஸரஸ்ஸில் (அனந்தமெனும் பொய்கையில்) காலை மாலை வேளைகளில் நீராடி ஜகந்நாதனைத் தொழுது பயனடைந்தவனாய் அறநெறியிலிருந்து சிறிதும் வழுவாது ஆட்சி புரிந்து வருகிறான். அந்த அரசனைப் பரீக்ஷிப்பதற்காக யமனும் இந்திரனும் முறையே கழுகு மற்றும் புறா வடிவங்களைத் தாங்கி நந்திநாதபுரத்திற்கு வந்தனர். அவர்களுக்குள் கழுகு வடிவமெடுத்த எமனுக்குப் பசியும் தாகமும் ஏற்பட்டு, புறா வடிவெடுத்த இந்திரனைக் கொல்ல விரைவாய்த் தொடர்ந்தோடி வந்தது. அதைக் கண்டஞ்சிய புறா தன்னைக் காப்பாற்றக் கோரி சிபிச்சக்ரவர்த்தியினிடம் சரணடைந்தது. சரணம் புகுந்த புறாவைத் தேற்றிய கருணாமூர்த்தியான மன்னன் பயப்படாதே ! உன்னை நான் காப்பாற்றுகிறேன் என்று கூறினார். பின்னர் சிறிது காலத்தில் கழுகும் விரைவாய் அம் மன்னவனிடம் அடைக்கலம் புகுந்து அரசே ! நான் பசியோடு வந்துள்ளேன். எனக்குப் புறாவை உணவாகக் கொடுங்கள் என்று வேண்டியது. புறா தனக்கு உயிர்பிச்சையை வேண்ட, புறாவையே உணவாக வேண்டியது கழுகு. கழுகுக்கும் புறாவிற்கும் உதவி புரிய எண்ணிய அரசன் செய்வதறியாது திகைத்தான். அப்போது கழுகு, புறாவையும் காத்து, என் பசியையும் தீர்க்க நினைத்தீராகில் புறாவை ஒரு திராசில் வைத்து அதற்கு நிகரான எடையில் உமது மாமிசத்தை

எனக்களிப்பீராக என்று யோசனை கூறியது. கழுகின் யோசனை கேட்டு மகிழ்ந்த அரசன், நன்று ! நன்று! என்று கூறியவனாய் இப்படிச் செய்வதால் இரு பறவைகளுமே காப்பாற்றப்டும் என நினைத்து நந்திநாதரைத் தியானித்து, திராசு ஒன்றை எடுத்து ஒரு தட்டில்புறாவையும் மற்றொரு தட்டில் கத்தியால் அரிந்தெடுத்த தனது தொடை மாமிசத்தையும் வைத்தான். அவ்வாறு மூன்று முறைகள் அரிந்து வைத்தும் புறாவினை வைக்கப் பெற்றுள்ள தட்டு மேல் எழும்பவே இல்லை. ஆதலால் வருந்திய சிபிச்சக்ரவர்த்தி நந்திநாதனைத் தோத்திரம் செய்து தன்னை முற்றுமாய் அர்ப்பணிக்கத் துலாரோகணம் செய்தான். அரசனின் அற்புதச் செய்கை கண்டு துந்துபி போன்ற வாத்யங்கள் முழங்க தேவலோகத்திலிருந்து தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தனர். பின்னர் புறாவும், கழுகும் இந்திரனும் யமனுமாகச் சுய உருவுடன் தோன்றி உம்மை பரீக்ஷிக்கவே யாம் வந்தோம் உமக்கு விருப்பமான வரத்தைக் கேட்டுப் பெறுவீராக என்று கூறினர்.

அதற்குச் சிபிச்சக்ரவர்த்தி பூமி, சுவர்க்கம், மண்ணரசு ஆகியவற்றில் ஒன்றையும் யான் வேண்டேன். தங்களிடம் வேண்டப்படுவது யாதெனில் நன்னடத்தை மங்களம் அறவழியில் செல்கை ஆகியவையேயாகும்" என்று கூறினார்.

பிறகு நந்திநாதனான ஜகந்நாதனைத் தொழ, அவரும் காட்சி நல்கி, வரம் கேட்கச் சொல்ல, சிபிச்சக்ரவர்த்தியும் என் பெயரால் இந்த க்ஷேத்திரமும் தீர்த்தமும் அழைக்கப்பெற வேண்டும் எனக்

கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு வீடுபேறும் அளிக்க வேண்டும் என்று ஸாலோக்ய மோக்ஷத்தினைப் பெற்று உய்ந்து போனார்.

இவ்வளவு பெருமை வாய்ந்த நந்திநாதனுடைய மாகாத்மியம் புண்ணியம் வலிமை ஆயுள் விஷ்ணு ஸாயுஜ்யம் ஆகியவற்றைக் கொடுக்கவல்லது. இதனை பக்தியுடன் படிப்பவர் வைஷ்ணவ பதத்தை (விஷ்ணுலோகத்தை) அடைந்து மறுபிறப்பற்ற சாச்வதமான மோக்ஷத்தையும் (நிலையான வீடுபேற்றையும்) பெறுவர்.

மேலும் நந்திநாதனுடைய சந்நிதானத்தில் காணப்பெறும் பறைகளில் நெய் ஊற்றி, பஞ்சினாலான திரியினை இட்டு விளக்கேற்றுபவர் விரும்பிய பேறுகளை அடைவதோடு நிறையச் செல்வத்தையும் பெறுவர். நந்திநாதருக்குத் திருத்துழாய் மாலையினை அணிவிப்பவர் ஸ்ரீமான்(செல்வந்தர்) ஆகி நினைத்ததெல்லாம் கிட்டப்பெற்று அனைத்து போகங்களையும் அடையப் பெறுவர்.

சிவபெருமானின் உபதேசம் நிறைவுறுகிறது.

இத்துடன் நந்திபுர மாகாத்மியம் கூறும் **நான்காம் அத்தியாயம் முற்றுபெறுவதோடு பவிஷ்யத் புராணத்தில் சதுர்விம்சதி ஸம்ஹிதையில் பிரம்மநாரத ஸம்வாதமாக** (பிரம்மதேவரும் நாரதரும் உரையாடல் வழி) இயற்றப்பெற்ற நந்திபுர மாகாத்மியமும் நிறைவினைத் தழுவுகின்றது.

சுபம்

अनुबन्धः*

श्रीः

शार्ङ्गपाणिस्तोत्रम्**

श्रीरामप्रसन्न ।

सकलभुवनसारं गात्रकान्त्यामसारं-
मणिवरमभिभूतं सञ्चरन्तं प्रभूतम् ।
खगपरिवृढपत्रं चन्द्रकान्तातपत्रं
स्मरनतमुचुकुन्दं शार्ङ्गपाणिं मुकुन्दम् ॥ 1

स्वर्णाब्जिनि दर्शनमात्रपूताः-
श्रीकुम्भघोणे कृतनित्यवासाः ।
श्रीशार्ङ्गपाणौ दृढभक्तियुक्ताः
सन्तः कियन्तो निवसन्ति लोके ॥ 2

निर्निद्रनीरेरुहपत्रनेत्रं-
शरन्निशानाथमुखारविन्दम् ।
शनैः शनैः त्यज्य भवाभिलाषं
श्रीशार्ङ्गिणं चिन्त्यं तवाल्पचेतः ॥ 3

कदा नीरदापायराकेन्दुपद्म-
प्रतिछन्दमास्यं तवालोकयिष्ये ।
कदा क्रूरभाषं मुखं दुष्प्रभूणां
धनाशावबद्धो न पश्यामि शार्ङ्गिन् ॥ 4

* See P. No. 2

** B. 8723/D.No. 21854. T.M.S.S.M. Library, Thanjavur.

नमः शार्ङ्गहस्ताय हस्तीन्द्रपात्रे-
नमश्चन्द्र वक्त्राय पीताम्बराय ।
नमः सिंहराजाय सिंहारिभेत्रे
नमः शुद्धसत्वात्मने मुक्तिदाय ॥ 5

नमो नीलजीमूतनीकाशतुभ्यं
नमो विक्रमाक्रान्तलोकत्रयाय ।
अपारामितक्लेशसंसारसिन्धो-
र्निजं सेवकं शार्ङ्गभृत्तारयाशु ॥ 6

नमामि शार्ङ्गिणं हरिं स्मरामि चक्रिणं परं
वदामि नामकेशिहर्तुरिन्दिरापतेरहम् ।
न दैवतान्तरं स्मरे नमामि नान्यमेकदाप्य-
हं तवैव किङ्करोस्मि नान्य नाम वा वदे ॥ 7

गजावनजनार्दन प्रणतपावनश्रीवर-
घुसद्म हृदयाम्बुजप्रकटनार्कदैत्यान्तक ।
विरिञ्चिवचनावली विनुतपादविष्णो हरे
रथाङ्गदरशार्ङ्गभृत् भयहरेति जिह्वे वद ॥ 8

अतिनिकटे वसतो मे-
परिचरणार्थं तवप्रभो शार्ङ्गिन् ।
चामरमयूरपत्र-
व्यजनादिषु देयमेकं मे ॥ 9

कौमुदीविशदस्मितं मधुभाषणं सुरपालनं-
चन्द्रपङ्कजबन्धुलोचनमिन्दिरारमणं हरिम् ।
चण्डबाहुपराक्रमासुरसङ्घमर्दनमद्भुतं
शार्ङ्गचापमुपास्महे शुभकुम्भघोणकृतालयम् ॥ 10

अभूःकळत्रैरपतङ्गवाहै-
रमेघनीलैररथाङ्गहस्तैः ।
अपङ्कजाक्षैरपयोधिवासै-
रशार्ङ्गचापैरलमन्यदेवैः ॥ 11

मरुच्चन्द्रसूर्यौ वियच्चाग्निरीशो-
जलं भूरिमा मूर्तयो यस्य चाष्टौ ।
तृणं वापि न स्पन्दते यस्य शक्तिं
विना वन्द्य एकः सनः शार्ङ्गपाणिः ॥ 12

भवति मतिरुदारा शार्ङ्गपाणौ कदा नः-
परिहृतकलिदोषे शेषशय्या शयाने ।
विरमति च कदा वा दुःखदारिद्र्यमूर्च्छा
जटिलभव नितान्तासक्तिदुर्व्यापृतेश्च ॥ 13

नवजलधरनीलं निर्मितानङ्गखेलं-
रहसि जलधिकन्या बाहुसंशोभिकण्ठम् ।
किमपि मधुरवाचां बृन्दमुच्चारयन्तं
मनसि सततमीडे शार्ङ्गपाणिं मुकुन्दम् ॥ 14

वज्राङ्कुशादि शुभरेखमुमाधवेन
धात्रार्पितं शिरसि भक्तिभरेण दिव्यम् ।
नानाविधैः सुरतरुप्रभवैः प्रसूनैः
संशोभि शार्ङ्गधरपादसरोजमीडे ॥ 15

लसन्मन्दहासं श्वसद्भोगिराजे-
शयानं दयानन्दपूर्णान्तरङ्गम् ।
सहस्रारशङ्खासि कौमोदकीभिः
सदा सेवितं शार्ङ्गपाणिं नमामि ॥ 16

वियद्रूपिणं विश्रुतामेय कीर्तिं-
विरूपाक्षविध्यन्तरं भोजसूर्यम् ।
वियद्गङ्गया क्षाळिताङ्घ्रिं प्रसन्नं
श्रेये शार्ङ्गपाणिं शिवं सज्जनानाम् ॥ 17

नवमणिमयमुद्रामण्डितस्वङ्गुलीकं
करकमलमुदारं मस्तके मे निधेहि ।
दशशतरविराकाचन्द्रसाहस्रचञ्चत्
तरविपुलविमानारूढ हे शर्ङ्गधन्वन् ॥ 18

लसन्नासिका ते सुचाम्पेयकोश-
प्रभाशारदाम्भोजपत्रायताक्षे ।
भ्रुवौ कामबाणासनाहं कृतिघ्ने
वपुस्ते जगन्मोहनं शार्ङ्गपाणे ॥ 19

त्वयि सति करुणार्द्रे शार्ङ्गधन्वाभिधाने
करिवरदजगत्यां कामधेनौ त्वदन्यम् ।
किमिति नरमुवासे शोकगर्वाभिभूतं
कलय हृदयमेतत् त्वत्पदाम्भोजलग्नम् ॥ 20

कदा शार्ङ्गचापप्रमुक्तः पृषत्कैः-
विदार्यारिसङ्घान् मदीयान् दयाब्धे ।
नृसिंहस्य वेषं वहन् दैत्यपुत्रं
यथा पालयस्त्वं तथा पाहि शार्ङ्गिन् ॥ 21

धवलनलिन दाम्ना शोभमानं विरिञ्चि
प्रमुखविबुधबृन्दैर्वर्णितानन्तलीलम् ।
निखिलनिगमगीतं निर्निमेषाधिराजं
निरतिशयसुखाब्धिं शार्ङ्गपाणिं भजामः ॥ 22

निजवपुषि दधानः सर्वलोकान् इमांस्त्वम्
किमु न वहसि विष्णो मां तृणात्फल्गुभूतम् ।
ननु विदितममोघं नाम तेऽनन्तविश्वं
भर इति भरणं मे किं तवातीव भारः ॥ 23

चन्द्रमौलिसरोजवन्दितं विबुधेश्वरं
क्षीरवारिधिमध्यमन्दिरसौधभागविलासिनम् ।
भोगिराजशयं वरं विमलाशयावनदीक्षितं
शार्ङ्गपाणिमहं भजे परतत्वरूपमघान्तकम् ॥ 24

कुण्डलद्धयमण्डितांसयुगं युगाभचतुर्भुजी-
प्रस्फुरद्दरचक्रशार्ङ्गसरोजमम्बुजलोचनम् ।
चामरैरुपवीजितं चपलायुतप्रभवाससं
शार्ङ्गिणं भवहारिणं फणिशायिनं प्रणमामितम् ॥ 25

नखाग्रघाताभिदळत्कठोर
हिरण्यगर्भाण्डकभित्तिजन्मा ।
गङ्गाप्रवाहः किल यस्य साक्षात्
शिवेन शीर्षे विधृतः स्मरेतम् ॥ 26

भूमौ देवगणा वसन्ति शतशो भक्तावली वत्सला-
ब्रह्माद्या अतिशीघ्रमेव फलदाः पादानताखण्डलाः ।
हित्वा तान् कृतपूर्वदेवकदने निद्रालसे निर्ममे
देवे शार्ङ्गधरे कलिप्रियसखे चेतः स्थिरं मेऽद्भुतम् ॥ 27

विश्वम्भरे जाग्रति चक्रपाणौ
विहाय तत्सेवनमद्य मोहात् ।
खिन्नं सदा स्वोदरपुरणेऽपि
पुमांसमन्यं खलु हा भजामः ॥ 28

चातक इव जीमूतं-
चकार पक्षीव चन्द्रमसम् ।
कादम्बिनीमिव शिखी-
सदैव शार्ङ्गिन् ! स्मरामि तव रूपम् ॥ 29

जलधितनया वामोत्सङ्गे शयानमनामयं
शमितदनुजं शान्ताकारं शरीरभृतां प्रभुम् ।
शरणमधुना यामि श्रेयस्करं नमतां सदा
शशिरविदृशं श्रीमच्छार्ङ्गायुधं विबुधेश्वरम् ॥ 30

चतुर्भुजं चन्दनचर्विताङ्गं-
चतुर्मुखाद्यैरभिवन्द्यपादम् ।
चामीकरादिन्द्रधनुःप्रियं तं
चक्रायुधं शार्ङ्गधरं प्रपद्ये ॥ 31

प्रफुल्लमल्लीवकुलाम्बुजात-
चाम्पेयमालोत्करशोभिकण्ठम् ।
कण्ठीरवास्यं दळितारिवर्गं
प्रभुं भजामो हृदि शार्ङ्गपाणिम् ॥ 32

शरच्चन्द्रकामञ्जुलं मन्दहासं-
कदा शार्ङ्गपाणेर्वयं लोकयामः ।
रमाराधितं पादपङ्केरुहं तत्
कदा संस्पृशामो मुदा मस्तकेन ॥ 33

दरिद्रापदं दारयाद्यैवदेव-
स्वकीयान् सदा रक्ष ऋक्षेश वक्त्र ।
स्वपूरैर्गृहं पूरयाद्यास्मदीयं
स्वतन्त्रोऽसि यद्रोचते तत्कुरुष्व ॥ 34

त्वत्कीर्तनं तव कथाश्रवणं जनानां-
संसारहारिनमतामपवर्गकारि ।
ब्रह्मादि वन्द्यपदपङ्कजदिव्यमूर्ते-
मां पाहि शार्ङ्गधर सर्वसुराधिराज ॥ 35

कस्तुरिका तिलकशोभिमुखोन्दुबिम्ब-
मीषत्स्मिताञ्चितममोघकृपार्द्रवीक्षम् ।
द्रक्ष्ये कदा मधुरभाषिपवित्रकीर्तेः
श्रीशार्ङ्गचापधर वेदशिरः सुवेद्य ॥ 36

राकाशरत्छशधरातुलगर्वपूर-
सङ्कर्षणं करुणया कलिताधिवासम् ।
सन्दर्शयास्यमधुना नव पद्मकान्ति-
निक्षेपहारि मम सुन्दरशार्ङ्गपाणे ॥ 37

वन्दामहे तवपदं सुरबृन्दमौलि-
माणिरक्यदीप्तिकलितं हृदि शार्ङ्गपाणे ।
मोहान्धकार तरणे करुणाम्बुराशे
हे ! वारिजाक्ष ! शशिबिम्ब ! समास्यबिम्ब ! ॥ 38

शम्भुप्रजेश्वरशतक्रतुभिः सदैव
संस्तूयमानकृतमन्दिरकुम्भघोणे ।
सर्पेन्द्रताक्ष्यशयनार्ककिरीटभासा-
धिक्कारितार्कशरणं भव शार्ङ्गपाणे ॥ 39

त्वं मातासि पिता त्वमेव च सुहृद्बन्धुस्त्वदन्यं हरे-
मन्ये नैव सुरं सुरेन्द्रमपि वा ब्रह्माणमीशं गुहम् ।
वैकुण्ठे तव सन्निधौ निवसतिस्त्वन्मूर्त्यवेक्षा सदा
भूयान्मे न परं वृणे वरमहं श्रीशार्ङ्गपाणिप्रभो ॥ 40

कुण्डलद्वय मण्डितांसयुगं युगाभचतुर्भुजी
प्रस्फुरद्दरचक्रशार्ङ्गसरोजमम्बुजलोचनम् ।
चामरैरुपवीजितं चपलायुतप्रभवाससं
शार्ङ्गिणं भवहारिणं फणिशायिनं प्रणमामि तम् ॥ 41

निगमशिरसावेद्यं हृद्यं जितारुणपल्लवं
जनिमृति जरार्तिघ्नं निघ्नं सदा स्मरतां हृदि ।
चरणयुगळं त्वत्कं स्वामिन् ! प्रदर्शय ! नरस्सदा-
निरवधिकृपाकूपारोऽसि प्रभोवर! शार्ङ्गभृत् ॥ 42

त्वत्सेवादर्पभृतं-
ब्रह्मेशादीन् सुरानगणयन्तम् ।
अहमात्मानं विष्णो-
कदा विलोके कृतार्थमिव शार्ङ्गिन् ॥ 43

कमलनयनं कालोदञ्चत्सितेतरपङ्कज-
द्युतिशरदुमाकान्तोत्तंस प्रभाधवळस्मितम् ।
त्रिजगदुदरव्याप्तं तेजो विरिञ्चिभवादिभिः
हृदि मम सदाभूयाच्छार्ङ्गदरं च दधन्मुदे ॥ 44

प्रसीद मे दयानिधे समुद्धरार्तिवारिधेः
प्रभो ! पयोधिजासखे दरिद्रतां निरस्य मे ।
तवैकदेशविष्ठितं जगच्चराचरात्मकं
तदेकदेशरूपिणो न मे वनं तवाधिकम् ॥ 45

शातकुम्भलसदाभरणाढ्यां-
श्यामळां सुचिरामसमानाम् ।
शार्ङ्गचापधरतावकमूर्तिं-
शान्तचित्त इह नित्यमुपासे ॥ 46

निर्मलं नियमितासुरसङ्गं
निर्जरौघवरसम्मदहेतुम् ।
नन्दकाख्यकरवालमुदारं
नौमि शार्ङ्गधनुषो भयनुत्यै ॥ 47

भर्जितासुरकळेबर बृन्दां-
शार्ङ्गिणः करतले विलसन्तीम् ।
कालिकाग्निचयभीषणकान्तिं
चिन्तये वरगदां रिपुहत्यै ॥ 48

नादमूर्च्छित सरोजभवाण्डं-
निर्मलेन्दु सदृशं रविभीमम् ।
कान्दिशीकदितिसम्भवसैन्यं
शङ्खराजमरिभृत्तव नौमि ॥ 49

काशिकानगरतत्पतिकृत्या-
दाहकारणममोघममेयम् ।
सर्वदेवमयसर्वशरीरं-
चक्रमीश तव नौमि कराळम् ॥ 50

सर्वदेवादि देवेश शार्ङ्गपाणे कृपाम्बुधे ।
स्तुतिव्याजान्ममाघस्त्वं सहस्व सकलं प्रभो ॥ 51

பிற்சேர்க்கை*

ஸ்ரீ:

சார்ங்கபாணி ஸ்தோத்ரம்**

ஸ்ரீராமப்ரஸன்ன ।

ஸகலபுவனஸாரம் காத்ரகாந்த்யாமஸாரம்
மணிவரமபிபூதம் ஸஞ்சரந்தம் ப்ரபூதம் ।
ககபரிவ்ருடபத்ரம் சந்த்ரகாந்தாதபத்ரம்
ஸ்மரந்த முசுகுந்தம் சார்ங்கபாணிம் முகுந்தம் ॥ 1

ஸ்வர்ணாப்ஜனீ தர்சநமாத்ரபூதா:
ஸ்ரீகும்பகோணே க்ருதநித்யவாஸா: ।
ஸ்ரீசார்ங்கபாணௌ த்ருடபக்தியுக்தா:
ஸந்த: கியந்தோ நிவஸந்தி லோகே ॥ 2

நிர்நித்ரநீரேருஹபத்ரநேத்ரம்
சரந்நிசாநாத முகாரவிந்தம் ।
சனை:சனை: த்யஜ்ய பவாபிலாஷம்
ஸ்ரீசார்ங்கிணம் சிந்த்யம் தவால்பசேத: ॥ 3

கதா நீரதாபாயராகேந்துபத்ம-
ப்ரதி சந்தமாஸ்யம் தவாலோகயிஷ்யே ।
கதா க்ரூரபாஷம் முகம் துஷ்ப்ரபூணாம்
தனாசாவபத்தோ ந பச்யாமி சார்ங்கின் ॥ 4

நம: சார்ங்கஹஸ்தாய ஹஸ்தீந்த்ரபாத்ரே
நமச்சந்த்ரவக்த்ராய பீதாம்பராய ।
நம: சிம்ஹராஜாய சிம்ஹாரிபேத்ரே
நம: சுத்தஸத்வாத்மநே முக்திதாய ॥ 5

---

* 26ம் பக்கம் பார்க்க

** B. 8723/D.No. 21854. T.M.S.S.M. Library, Thanjavur.

நமோ நீலஜீமூத நீகாசதுப்யம்
நமோ விக்ரமாக்ராந்தலோகத்ரயாய ।
அபாராமிதக்லேச ஸம்ஸாரஸிந்தோர்-
நிஜம் ஸேவகம் சார்ங்கப்ருத்தாரயாசு ॥ 6

நமாமி சார்ங்கிணம் ஹரிம் ஸ்மராமி சக்ரிணம் பரம்
வதாமி நாம கேசிஹர்துரிந்திராபதேரஹம் ।
ந தைவதாந்தரம் ஸ்மரே நமாமி நாந்யமேகதாப்ய-
ஹம் தவைவ கிங்கரோஸ்மி நாந்ய நாம வா வதே ॥7

கஜாவநஜநார்தன ப்ரணதபாவநஸ்ரீவர-
த்யுஸத்ம ஹ்ருதயாம்புஜப்ரகடநார்க்க தைத்யாந்தக ।
விரிஞ்சிவசநாவலீ விநுதபாதவிஷ்ணோ ஹரே
ரதாங்கதரசார்ங்கப்ருத் பய ஹரேதிஜி ஹ்வே வத ॥ 8

அதிநிகடே வஸதோ மே-
பரிசரணார்த்தம் தவ ப்ரபோ சார்ங்கிந் ।
சாமரமயூரபத்ர-
வ்யஜநாதிஷு தேயமேகம் மே ॥ 9

கௌமுதீ விசதஸ்மிதம் மதுபாஷணம் ஸுரபாலநம்
சந்த்ரபங்கஜபந்துலோசநமிந்திராரமணம் ஹரிம் ।
சண்டபாஹுபராக்ரமாஸுரஸங்கமர்தனமத்புதம்
சார்ங்கசாபமுபாஸ்மஹே சுபகும்பகோணக்ருதாலயம் ॥

அபூ:களத்ரைரபதங்கவாஹை-
ரமேகநீலைரரதாங்கஹஸ்தை: ।
அபங்கஜாக்ஷைரபயோதிவாஸை-
ரசார்ங்கசாபைரலமன்யதேவை: ॥ 11

மருச்சந்த்ரஸூர்யௌ வியச்சாக்னிரீசோ-
ஜலம் பூரிமா மூர்த்தயோ யஸ்ய சாஷ்டௌ
த்ருணம் வாபி ந ஸ்பந்ததே யஸ்ய சக்திம்
விநா வந்த்ய ஏக: ஸந: சார்ங்கபாணி: ॥ 12

பவதி மதிருதாரா சார்ங்கபாணௌ கதா ந:
பரிஹ்ருதகலிதோஷே சேஷசய்யா சயாநே ।
விரமதி ச கதா வா துக்கதாரித்ர்யமூர்ச்சா
ஜடிலபவ நிதாந்தாஸக்திதுர்வ்யாப்ருதேச்ச ॥ 13

நவஜலதரநீலம் நிர்மிதாநங்ககேலம்-
ரஹஸி ஜலதிகந்யா பாஹுஸம்சோபிகண்டம் ।
கிமபி மதுரவாசாம் ப்ருந்தமுச்சாரயந்தம்
மனஸி ஸததமீடே சார்ங்கபாணிம் முகுந்தம் ॥ 14

வஜ்ராங்குசாதி சுபரேகமுமாதவேந-
தாத்ரார்ப்பிதம் சிரஸி பக்திபரேண திவ்யம் ।
நாநாவிதை: ஸுரதருப்ரபவை: ப்ரஸூநை:
ஸம்சோபி சார்ங்கதரபாதஸரோஜமீடே ॥ 15

லஸந்மந்தஹாஸம் ச்வஸத்போகிராஜே
சயாநம் தயானந்தபூர்ணாந்தரங்கம் ।
ஸஹஸ்ராரசங்காஸி கௌமோதகீபி:
ஸதா ஸேவிதம் சார்ங்கபாணிம் நமாமி ॥ 16

வியத்ரூபிணம் விச்ருதமேய கீர்த்திம்
விருபாக்ஷவித்யந்தரம் போஜஸூர்யம் ।
வியத்கங்கயா க்ஷாளிதாங்க்ரிம் ப்ரஸந்நம்
ச்ரயே சார்ங்கபாணிம் சிவம் ஸஜ்ஜநாநாம் ॥ 17

நவமணிமயமுத்ரா மண்டிதஸ்வங்குலீகம்
கரகமலமுதாரம் மஸ்தகே மே நிதேஹி ।
தசசதரவிராகா சந்த்ரஸாஹஸ்ர சஞ்சத்
தரவிபுலவிமானாரூட ஹே சார்ங்கதன்வன் ॥ 18

லஸந்நாஸிகா தே ஸுசாம்பேயகோச-
ப்ரபா சாரதாம்போஜபத்ராயதாக்ஷ ।
ப்ருவௌ காமபாணாஸநாஹம் க்ருதிக்நே
வபுஸ்தே ஜகந்மோஹநம் சார்ங்கபாணே ॥ 19

த்வயி ஸதி கருணார்த்ரே சார்ங்கந்வாபிதாநே
கரிவரதஜகத்யாம் காமதேனௌ த்வதந்யம் ।
கிமிதி நரமுவாஸே சோககர்வாபிபூதம்
கலய ஹ்ருதயமேதத் த்வத் பதாம்போஜலக்நம் ॥ 20

கதா சார்ங்கசாபப்ரமுக்தை: ப்ருஷத்கை:-
விதார்யாரிஸங்கான் மதீயான் தயாப்தே ।
ந்ருஸிம்ஹஸ்ய வேஷம் வஹந் தைத்யபுத்ரம்
யதா பாலயஸ்த்வம் ததா பாஹி சார்ங்கின் ॥ 21

தவளநளினதாம்நா சோபமானம் விரிஞ்சி-
ப்ரமுகவிபுதப்ருந்தைர் வர்ணிதாநந்தலீலம் ।
நிகிலநிகமகீதம் நிர்நிமேஷோதிராஜம்
நிரதிசய ஸுகாப்திம் சார்ங்கபாணிம் பஜாம: ॥ 22

நிஜவபுஷி ததான: ஸர்வலோகான் இமாம்ஸ்த்வம்
கிமு ந வஹஸி விஷ்ணோ மாம் த்ருணாத்பல்குபூதம் ।
நநு விதிதமமோகம் நாம தேऽனந்தவிச்வம்-
பர இதி பரணம் மே கிம் தவாதீவ பார: ॥ 23

சந்த்ரமௌலி ஸரோஜவந்திதம் விபுதேச்வரம்
க்ஷீரவாரிதிமத்யமந்திர ஸௌதபாகவிலாஸிநம் ।
போகிராஜசயம் வரம் விமலாசயாவந தீக்ஷிதம்
சார்ங்கபாணிமஹம் பஜே பரதத்வரூபமகாந்தகம் ॥ 24

குண்டலத்வய மண்டிதாம்ஸயுகம் யுகாபசதுர்புஜீ
ப்ரஸ்புரத்தரசக்ரசார்ங்கஸரோஜமம்புஜலோசநம் ।
சாமரைருபவீஜிதம் சபலாயுதப்ரப வாஸஸம்
சார்ங்கிணம் பவஹாரிணம் பணிசாயிநம் ப்ரணமாமி தம் ॥

நகாக்ர காதாபிதளத் கடோர
ஹிரண்ய கர்பாண்டக பித்திஜந்மா ।
கங்காப்ரவாஹ: கில யஸ்ய ஸாக்ஷாத் ।
சிவேந சீர்ஷே வித்ருத: ஸ்மரேதம் ॥ 26

பூமௌ தேவகணா வஸந்தி சதசோ பக்தாவலீ வத்ஸலா
ப்ரஹ்மாத்யா அதிசீக்ரமேவ பலதா: பாதாநதாகண்டலா: ।
ஹித்வா தான் க்ருதபூர்வதேவகதநே நித்ராலஸே நிர்மமே
தேவே சார்ங்கதரே கலிப்ரியஸகே சேத: ஸ்திரம் மேऽத்புதம் ॥

விச்வம்பரே ஜாக்ரதி சக்ரபாணௌ
விஹாய தத்ஸேவனமத்ய மோஹாத் ।
கிந்நம் ஸதா ஸ்வோதரபூரணேऽபி
புமாம்ஸமன்யம் கலு ஹா பஜாம: ॥ 28

சாதக இவ ஜீமூதம்
சகோரபக்ஷீவ சந்த்ரமஸம் ।
காதம்பினீமிவ சிகீ
ஸதைவ சார்ங்கிந் ! ஸ்மராமி தவ ரூபம் ॥ 29

ஜலதிதனயா வாமோத்ஸங்கே சயானமனாமயம்
சமிததனுஜம் சாந்தாகாரம் சரீரப்ருதாம் ப்ரபும் ।
சரணமதுனா யாமி ச்ரேயஸ்கரம் நமதாம் ஸதா
சசி ரவி த்ருசம் ஸ்ரீமச்சார்ங்காயுதம் விபுதேச்வரம் ॥

சதுர்புஜம் சந்தன சர்ச்சிதாங்கம்
சதுர்முகாத்யைரபிவந்த்ய பாதம் ।
சாமீகராத் இந்த்ரதநு: ப்ரியம் தம்
சக்ராயுதம் சார்ங்கதரம் ப்ரபத்யே ॥ 31

ப்ரபுல்லமல்லீ வகுலாம்புஜாத-
சாம்பேய மாலோத்கரசோபி கண்டம் ।
கண்டீரவாஸ்யம் தளிதாரி வர்கம்
ப்ரபும் பஜாமோ ஹ்ருதி சார்ங்கபாணிம் ॥ 32

சரச்சந்த்ரிகாமஞ்ஜுலம் மந்தஹாஸம்
கதா சார்ங்கபாணேர்வயம் லோகயாம: ।
ரமாராதிதம் பாதபங்கேருஹம் தத்
கதா ஸம்ஸ்ப்ருசாமோ முதா மஸ்தகேந ॥ 33

தரித்ராபதம் தாரயாத்யைவ தேவ-
ஸ்வகீயான் ஸதா ரக்ஷ ருக்ஷேச வக்த்ர ।
ஸ்வபூரைர்க்ருஹம் பூரயாத்யாஸ்மதீயம்
ஸ்வதந்த்ரோஸி யத் ரோசதே தத்குருஷ்வ ॥ 34

த்வத்கீர்த்தநம் தவ கதாச்ரவணம் ஜனானாம்
ஸம்ஸாரஹாரி நமதாமபவர்க காரி ।
ப்ரஹ்மாதி வந்த்யபதபங்கஜ திவ்யமூர்த்தே
மாம் பாஹி சார்ங்கதர ஸர்வஸுராதிராஜ ॥ 35

கஸ்துரிகா திலகசோபிமுகேந்துபிம்பம்
ஈஷத்ஸ்மிதாஞ்சிதமமோக க்ருபார்த்ரவீக்ஷம்
த்ரக்ஷ்யே கதா மதுரபாஷி பவித்ரகீர்த்தே-
ஸ்ரீசார்ங்கசாபதர வேதசிர: ஸுவேத்ய ॥ 36

ராகா-சரச்சசதராதுல-கர்வபூர-
ஸங்கர்ஷணம் கருணயா கலிதாதிவாஸம் ।
ஸந்தர்சயாஸ்யமதுனா நவ பத்மகாந்தி-
நிக்ஷேபஹாரி மம ஸுந்தரசார்ங்கபாணே ॥ 37

வந்தாமஹே தவபதம் ஸுரப்ருந்தமௌலி-
மாணிக்யதீப்திகலிதம் ஹ்ருதி சார்ங்கபாணே ।

மோஹாந்கார தரணே கருணாம்புராசே-
ஹே ! வாரிஜாக்ஷ ! சசிபிம்ப ! ஸமாஸ்யபிம்ப ! ॥ 38

சம்பு ப்ரஜேச்வர சதக்ரதுபி: ஸதைவ
ஸம்ஸ்தூயமாந க்ருதமந்திர கும்பகோணே ।
ஸர்பேந்த்ர தார்க்ஷ்ய சயநார்க்க கிரீடபாஸா-
திக்காரிதார்க்கசரணம் பவ சார்ங்கபாணே ॥ 39

த்வம் மாதாஸி பிதா த்வமேவ ச
ஸுஹ்ருத் பந்துஸ்த்வதந்யம் ஹரே-
மந்யே நைவ ஸுரம் ஸுரேந்த்ரமபி வா
ப்ரஹ்மாணமீசம் குஹம் ।
வைகுண்ட்டே தவ ஸாந்நிதௌ ஸதிஸ்த்வந்மூர்த்ய-
வேக்ஷா ஸதா
பூயான்மே ந பரம் வ்ருணே வரமஹம்
ச்ரீசார்ங்கபாணிப்ரபோ ॥ 40

குண்டலத்வய மண்டிதாம் ஸயுகம் யுகாப சதுர்புஜீ
ப்ரஸ்புரத்தரசக்ரசார்ங்கிஸரோஜமம்புஜலோசநம் ।
சாமரைருபவீஜிதம் சபலாயுதப்ரபவாஸஸம்
சார்ங்கிணம் பவஹாரிணம் பணிசாயிநம்
ப்ரணமாமி தம் ॥41

நிகமசிரஸா வேத்யம் ஹ்ருத்யம் ஜிதாருணபல்லவம்
ஜநி ம்ருதி ஜரார்திக்நம் நிக்நம் ஸதா ஸ்மரதாம் ஹ்ருதி ।
சரணயுகளம் த்வத்கம் ஸ்வாமிந் ! ப்ரதர்சய ! நஸ்ஸதா-
நிரவதிக்ருபாகூபாரோऽஸி ப்ரபோவர ! சார்ங்கப்ருத் ॥

த்வத்ஸேவா தர்ப்பப்ருதம்-
ப்ரஹ்மேசாதீந் ஸுராநகணயந்தம் ।
அஹமாத்மாநம் விஷ்ணோ-
கதா விலோகே க்ருதார்த்தமிவ சார்ங்கிந் ॥ 43

கமலநயநம் காலோதஞ்சத்ஸிதேதர பங்கஜ-
த்யுதிசரதுமாகாந்தோத்தம்ஸப்ரபாதரளஸ்மிதம் ।
த்ரிஜகதுதரவ்யாப்தம் தேஜோ விரிஞ்சிபவாதிபி:
ஹ்ருதி மம சதா பூயாச்சா ர்ங்கம் தரம் ச ததன்முஹே ॥ 44

ப்ரஸீத மே தயாநிதே ஸமுத்தரார்த்தி வாரிதே:
ப்ரபோ ! பயோதிஜா ஸகே தரித்ரதாம் நிரஸ்ய மே ।
தவைகதேசவிஷ்டிதம் ஜகச்சராசராத்மகம்-
ததேகதேசரூபிணோ ந மே வநம் தவாதிகம் ॥ 45

சாதகும்பலஸதாபரணாட்யாம்-
ச்யாமளாம் ஸுசிராம் அஸமானாம் ।
சார்ங்சாபதரதாவகமூர்த்திம்
சாந்தசித்த இஹ நித்யமுபாஸே ॥ 46

நிர்மலம் நியமிதாஸுரஸங்கம்
நிர்ஜரௌக வர ஸம்மதஹேதும் ।
நந்தகாக்ய கரவாளமுதாரம்
நௌமி சார்ங்கதநுஷோ பயநுத்யை ॥ 47

பர்ஜிதாஸுரகளேபர ப்ருந்தாம்
சார்ங்கிண: கரதலே விலஸந்தீம் ।
காளகாக்னிசயபீஷண காந்திம்
சிந்தயே வரகதாம் ரிபுஹத்யை ॥ 48

நாதமூர்ச்சித ஸரோஜபவாண்டம்
நிர்மலேந்து ஸத்ருசம் ரவிபீமம் ।
காந்திசீக திதிஸம்பவ சைன்யம்
சங்க்கராஜமரிப்ருத் தவ நௌமி ॥ 49

காசிகாநகர தத்பதி க்ருத்யா-
தாஹகாரணமமோகமமேயம் ।
ஸர்வதேவமய ஸர்வசரீரம்-
சக்ரமீச தவ நௌமி கராளம் ॥ 50

ஸர்வதேவாதி தேவேச சார்ங்கபாணே க்ருபாம்புதே ।
ஸ்துதிவ்யாஜாந் மமாகஸ்த்வம் ஸஹஸ்வ
ஸகலம் ப்ரபோ ॥51

ஸ்ரீ:

சார்ங்கபாணி ஸ்தோத்ரம்*

(தமிழ் பொழிப்புரை)

1. உலகமனைத்தின் ஸாரமாகத் (உயிர்நாடியாகத்) திகழ்பவரும், உடல் வனப்பால் மற்ற அனைத்தையும் பொருளற்றதாய்ச் செய்பவரும், உலா வரும் தன் உடற்காந்தியாலே உயர்மணிகளையெல்லாம் ஒளியற்ற தாய்ச் செய்பவரும், இரு பக்கமும் படர்ந்த சிறகுகளைக்கொண்ட பக்ஷிராஜனைத் தன் வாகனமாக உடையவரும், சந்திரகாந்த மணிகளால் ஆன வெண்முத்துக் குடையை உடையவரும், மன்மதன், முசுகுந்தன் போன்றோரால் வணங்கப்பட்டவருமான (சார்ங்கபாணிட) சார்ங்க விற்கையினைத் தொழுகின்றேன்.

2. சார்ங்கபாணி ஸ்வாமியின் திருக்குளம்தான் பொற்றாமரை. அந்த புண்யதீர்த்தமான பொற்றாமரையைப் பார்த்தாலே தூய்மை பிறக்கும். அத்தகைய மகிமை பொருந்திய கும்பகோணத்தில் நித்யவாஸம் புரிவோர் பெருமை பன்மடங்கானது. சார்ங்கபாணியிடம் சஞ்சலமற்ற பக்தியுடையோர் பற்றி கூறவே வேண்டாம். அத்தகைய பக்தியுடையோர் எத்தனை பேர்தான் உலகிலே வசிக்கின்றனர். அதுவும் கூற இயலாததே ஆகும்.

3. அற்ப நெஞ்சாளனே ! நீ உலக வாழ்வில் ஆசைதனை சிறிது சிறிதே அறுத்து, ஒருக்காலும் உறக்கப் பேணாதவரும், தாமரை போன்ற கண்களை யுடையவரும், சரத்கால சந்திரனுக்கொப்ப திருமுகத் தாமரையை உடையவரும் ஆன சார்ங்க வில்லாளனை உனது நெஞ்சத்தில் நினைத்து போற்றுவாயாக.

4. சார்ங்கமுடையவரே ! செல்வத்தின் மீது ஆசைகொண்டும், கொடும்சொல் கூறும் கெட்ட

பிரபுக்களின் முகத்தை ஒருபோதும் பார்க்க மாட்டேன். ஆனால், கருநிற மேகத்திற்கு காலனும், பௌர்ணமி சந்திரன் வெண்டாமரைகளுக்கு எதிர்ப்பிணைகளாய்த் திகழும் திருவடியிணைகளையும் உடைய உமது திருமுக மண்டலத்தை எப்போது காண்பேன்.

5. சார்ங்க விற்கையனே ! போற்றி. ஆனைக்கு அருளியவனே ! போற்றி. திங்கள் திருமுகத்தோனே ! போற்றி. மஞ்சள் பட்டாடை உடுத்தியவரே ! போற்றி. சிங்கமாய் வந்து எதிரியைப் பிளந்தோனே ! போற்றி. சுத்த ஸத்வ குணமுள்ளவனே ! போற்றி. முக்தி அளிப்பவனே ! போற்றி.

6. சார்ங்கபாணியே ! நீலநிற நீருண்ட முகில் போன்ற உமக்கு எமது வணக்கம். பிறரை எதிர்க்கும் வலிமையால் மூவுலகும் அளந்த பெரியோனே ! நீ, எல்லையற்ற துன்பங்களுக்கு இருப்பிடமாய் கரையற்றதுமான வாழ்க்கையெனும் பெருங்கடலுள் அமிழும் என்னை கடக்கச் செய்து காப்பாயாக.

7. சார்ங்க வில் கொண்ட ஹரியை நான் வணங்குகின்றேன். சக்கரமுடைய பரதத்துவத்தை மனத்தால் எண்ணுகின்றேன். கேசியைக் கொன்றவனும், திருமகள் நாயகனும் ஆன உனது நாமத்தை நாவினால் நவின்றேத்துகின்றேன். சார்ங்கபாணியாகிற உன்னை அன்றி மற்றொருவரைச் சிந்தியாது முக்கரணங்களாலும் உனக்கே பணிவிடை செய்கின்றேன்.

8. ஆனை காத்தவனே ! மனிதர்களின் பாபங்களைக் கேட்டுப் பெறுபவனே ! வணங்கியவர்களைக் காப்பவனே ! மலர்மங்கை நாயகனே ! வானமாகிற வைகுண்டத்தில் வசிப்பவனே ! இதயத் தாமரையின் இருள் நீக்கியே ! அசுரர்களுக்கு எமனே ! பிரம்ம தேவாதிகளால் வணங்கப்பட்ட திருவடி இணைகளைக் கொண்ட விஷ்ணுவான ஸ்ரீஹரியே ! சக்ரம், சங்கம், சார்ங்கம் ஆகியவற்றைத் தரித்தவனே ! என்பதாக நாக்கே

சார்ங்கபாணிப் பெருமானைப் போற்றி அச்சம் அகற்றவும் அவரிடத்தில் வேண்டுவாயாக.

9. ஓ! சார்ங்கபாணிப் பிரபுவே! உன் அருகிலேயே வசிக்கும் எனக்கு, உனக்குப் பணி செய்ய வாய்ப்பொன்றை நல்குவாயாக. சமரிமான் தோகை, மயிற்தோகை போன்ற பொருட்களால் காற்று வீசும் பணியையாவது எனக்கருள் புரிவாயாக.

10. சந்திரன் ஒளிபோல் வெண்மையான திருமுகம் கொண்டு முறுவல் செய்பவரும், தேன்போல் மொழி பயிற்றுபவரும், தேவர்களைக் காப்பவரும், திங்களையும், தாமரையை மலர்விக்கும் சூரியனையும் இரண்டு கண்களாகப் பெற்றவரும், ச்ரியப்பதியும், ஹரியும், தன்தோள் வலியால் அசுரக் கூட்டத்தை ஒழித்துக் கட்டுபவரும், திருவினை பயக்கும் கும்பகோணத்தில் கோயில் கொண்டருள் பாலிப்பவரும் ஆன சார்ங்கபாணியைத் தொழுகின்றேன்.

11. எப்போதும் ஸஹ களத்திரராய் காட்சி தருபவரும், பறவை ஊர்தி, கருமுகில் மேனி, ஆழி சங்கப் படைக்கலன், தாமரை கண்கள், பௌவநீருடை, கடல் நடுவாசம், சார்ங்கம் எனும் வில் ஆகியவற்றைப் பெறாத அன்ய தேவர்களால் விளைகின்ற பயன்களைக் காட்டிலும் ஸ்ரீசார்ங்கபாணியின் அருளே எனக்கு போதும்.

12. மருத்து, சந்திரன், சூரியன், வானம், அக்னி, ஈசன், ஜலம், பூமி ஆகிய இந்த 8 மூர்த்திகள் மற்றும் எந்த ஒருவருடைய சக்தியின்றி சிறு புல்லும் அசையாதோ அந்த ஒரு நபர் ஆன சார்ங்கபாணியே நம்மால் வணங்கப்பட வேண்டியவர்.

13. கலியின் தோஷத்தை நீக்குபவரும், பாம்பணையில் பள்ளி கொண்டவரும், துக்க தாரித்ர்ய மூர்ச்சைகளை எப்போதும் விலக்குகின்றவரும், கொடியதாகி துர்கதியிலிருந்து மீட்பவரும் ஆன

சார்ங்கபாணியிடத்தில் நம் மனது உதாரமாக அமையட்டும்.

14. புது ஜலங்கொண்ட மேகம் போல் நீல நிறத்தினரும், மன்மத விளையாட்டைப் புரிபவரும், தனிமையில் பார்மகளை அணைத்து ஆனந்தம் காண்பவரும், இனிமையான மொழிதனை குழுவாய் உச்சரிக்கக் கேட்டு மகிழ்ச்சி கொள்பவரும் ஆன முகுந்தனை எப்போதும் மனத்தில் நினைத்து போற்றுகிறேன்.

15. உமையின் கணவரால் உமக்கு வஜ்ரம், அங்குசம் முதலிய படைக்கலன்களையும், பிரம்ம தேவரால் திவ்யாஸ்திரமும் அளிக்கப்பட்டன. தேவ லோக மரங்களின் பற்பல புஷ்பங்களாலும் விளங்கு கின்ற சார்ங்கம் பிடித்தவனின் திருவடித் தாமரைகளை சரணமாகப் பற்றுகின்றேன்.

16. சிறுநகை பூத்து விளங்குபவரும், பாம்பணையில் கண் துயில்பவரும், கருணை, மகிழ்ச்சி ஆகியவற்றை நெஞ்சு நிறையக் கொண்டவரும் ஆயிரம் வலயங்களைக் கொண்ட ஆழியை உடையவரும், சங்கம், கதை ஆகியவற்றால் எப்போதும் பணிவிடை செய்யப்படுபவருமான சார்ங்கபாணியை வணங்கு கிறேன்.

17. ஆகாச உருவாயும், எண்ணிலடங்காப் புகழ்பெற்றவரும், சிவ, பிரம்ம தேவர்களைக்காட்டில் வேறுபட்டவரும், தாமரையை மலர்த்தும் சூரியனும், விண்ணகக் கங்கையால் கழுவிய நிர்மலமான திருவடிகளை உடையவரும், நல்லவர்களுக்கு மங்களத்தை அருள்பவரும் ஆன சார்ங்கபாணியை ஆச்ரயிக்கின்றேன்.

18. ஆயிரம் சூரிய சந்திரர்களின் ஒளியால் மின்னுகின்ற விமானத்தில் விளங்கும் சார்ங்க வில்லாளியே ! கையினில் நன்மணிகளால் தயாரிக்கப் பெற்ற மோதிரங்களை அணிந்து விளங்குபவரான ீவிர் உமது வள்ளன்மை பொருந்திய கைத்தலத்தாமரைகளை என் தலையில் வைத்தருள்வாயாக.

19. செண்பகத்தின் கோசம் போன்று நீண்ட நாசிகளைப் பெற்று விளங்குபவரும், சரத்காலம் போன்று தெளிவாய் பிரகாசிப்பவரும், தாமரை போன்ற நீண்ட கண்களை உடையவரும், தன் புருவக் காந்தியால் மன்மத பாணத்தையே விழுங்குகின்றவரும், உலகமே சொக்கக்கூடிய உடல் வனப்புடைய சார்ங்கபாணியை வணங்குகின்றேன்.

20. இரக்கமும், ஈர நெஞ்சும்கொண்டு வேண்டிய வற்றை அளிக்கும் காமதேனுவாய் நீ இருக்கின்றாய். அதை விட்டு இன்னமும் சிலர் துன்பத்தாலும் செருக்காலும் அவதிப்படுகின்றனர். அவர்களை என்னவென்று சொல்வது. அந்நிலை மாறி அவர்களையும் உன் திருவடித் தாமரைகளை வைத்துப் போற்றும் நெஞ்சமாக நீ செய்திடுவாயாக.

21. சார்ங்கபாணியாகிற நீ எங்கள் மேல் எப்போதும் கருணைகொண்டு வில் அம்புகளை விடுத்து விரோதி வர்கங்களை ஒழிப்பாய். ந்ருசிம்ம வேடம் பூண்டு பொன்பெயரோனை எப்படி ஒழித்தாயோ அப்படி நீர் எம்மை காத்தருள்வாயாக.

22. வியப்பான தவத்தால் வெண்மையாய் விளங்கக் கூடிய விரிஞ்சி (பிரம்மதேவர்) முதலா னோரால் ஆனந்த லீலை உடையவராய் வருணிக்கப் பட்டவரும், வேதங்களால் ஓதப்படுபவரும்,

உறங்குவான் போல் உயோகத்திலுள்ளவரும், திருப்பாற்கடலில் கண் வளர்ந்தருள்பவருமான சார்ங்கபாணியை வணங்குகிறேன்.

23. ஓ ! விஷ்ணுவே ! அனைத்துலகையும் நீ தன்மேனியில் தரித்துள்ளாய். புல்லிற்கும் கீழான என்னை ஏன் இன்னமும் தரியாதுள்ளாய். விச்வத்தையே தரிப்பதால் விச்வம்பரனான உனக்கு என்னை தரிப்பது ஒரு பாரமாக அமைகின்றதா ? ஆச்சர்யம் ! ஆச்சர்யம் !

24. அறிஞர்களாலும், சந்திரமௌலீச்வரராலும் வணங்கப்பட்ட பாத கமலத்தை உடையவரும், பாற்கடல் நடுவே மாளிகையின் மத்தியில் கோயில் கொண்டருள்பவரும், பாம்பணையில் கண் துயில்பவரும், நல்லோரைக்காக்கும் தீக்ஷைகொண்ட உத்தமரும், பரதத்வஸ்வரூபியும், பாபங்களுக்கு எமனானவரும் ஆன சார்ங்கபாணியை நான் வணங்குகிறேன்.

25. குண்டலங்களின் இணையில் விளங்கும் காதிணைகளைப் பெற்றவரும், தோள் நான்கினைப் பெற்று விளங்குபவரும், சக்ரம், சார்ங்கம், தாமரை ஆகியவற்றோடு தாமரையைக் கண்களாகப்பெற்றுத் திகழ்பவரும், சாமரங்களால் வீசப்படுபவரும், நல்லாடை உடுத்தி மிளிர்பவரும், பாம்பணையில் கண் துயில்பவரும், உலக வாழ்வை ஒழிப்பவரும் ஆன சார்ங்கபாணியை வணங்குகிறேன்.

26. எம்பெருமான் திரிவிக்கிரமனாக அவதாரம் எடுத்து விண்ணுற நீண்டளந்தான். அப்போது அவனுடைய கால் நகம் குத்தி பிரம்மாண்டம் பொத்தலாகிப்போனது. அதிலிருந்து தோன்றினாள் கங்கை. (நாற்றிசையிலும் பெருகி வெவ்வேறு பெயர் கொண்டிலங்கினாலும்அளகநந்தையாகப் பாரதத்தில் பாய்வது குறிப்பிடத்தக்கது) சதுப்புயன் தாளில் பெருகிய அந்த கங்கா பிரவாஹத்தை சாக்ஷாத்

சிவபெருமான் தலையில் தாங்கினார் என்பதனை நினைக்க வேண்டும்.

27. பக்தர்களுக்கு கன்றினைப் போல் கருணை காட்ட பூமியிலே தேவகணங்கள் நூற்றுக்கணககில் வசிக்கின்றனர். பிரம்மாதி தேவர்களும் விரைவில் பயன் தருவராய் உள்ளனர். இந்திரன் முதலானோர் அடிதொழுதாரை அரவணைத்துக் காக்கின்றனர். அவர்கள் அத்தகைய தொழில்களையெல்லாம் விட்டு தேவர்களுக்குள் முன்னர் நடந்த போரினால் சோம்பலிலும், உறக்கத்திலும் மூழ்கியுள்ளனர். ஆதலால் கலிதோஷம் போக்க வல்லவரும், தோழரும் ஆன சார்ங்கதாரியினிடத்தில் அற்புதமான என் நெஞ்சு நிலை கொள்வதாகுக.

28. உலகினைத் தரித்து விழிப்போடு காக்கும் சக்ரபாணியிடத்தில் இன்றைக்கு என் மனம் பற்றவில்லை. அவ்வாறு உன்னைவிட்டு அடுத்தவரை அண்டுவது என்பது இன்றைக்கு எங்களுக்கு ஏற்பட்ட மோஹத்தினாலே தான். "விழிக்கும் கண்ணிலேன் நிங்கண் மற்றெல்லால் வேறொருவரோடு என் மனம் பற்றாது" என்ற ஆழ்வார்களின் அருள்வாக்குப்படி (நாலாயிரதிவ்ய பிரபந்தம்-முதலாயிரம்-பெரியாழ்வார் திருமொழி-5-1-2) வயிற்றை நிரப்ப இயலாத(அ) உணவே கிட்டாத துன்பம் நேரிடினும் எப்போதும் உன்னையன்றி வேறொரு புருடரை ஒருக்காலும் வணங்கமாட்டோம்.

29. சாதகப் புள்ளானது நீருண்ட மேகத்தை விரும்புவது போல, திங்களின் காந்தியை சகோரப் பறவை வேண்டுவது போல, மயில் நடம்புரிய மேகக் கூட்டத்தை எண்ணி காத்துக் கிடக்குமாப்போலே சார்ங்கபாணியே ! எப்போதும் உனது உருவத்தை நினைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றேன்.

30. பாம்பணையில் பள்ளிகொண்ட பரமனும், அவரது இடது புறம் பணிவிடை செய்யும் இலட்சுமி தேவியை உடையவரும், அரக்கர்களை அழித்தவரும், சாந்தஸ்வரூபியும், உடலம் எடுத்தவற்றிற்கெல்லாம் உள்ளுயிராகிய தலைவரும், சந்திர சூர்யர்களைக் கண்களாகப் பெற்றவரும், செல்வந்தரும், சார்ங்கத்தைப் படைக்கலனாக உடையவரும், அறிஞர்களின் தலைவரும் ஆனவரை நான் இப்போது சரணடைகின்றேன். எப்போதும் வணங்குகின்றவர் களுக்கும் அவர் நலத்தை அருள்வார்.

31. நாற்றோளனும், சந்தனம் பூசிய நறுமண மேனியனும், நான்முகாதியரால் வணங்கப்பெற்ற திருவடிகளையுடையவனும், பொன் போல் மிளிரும் இந்திர வில்லில் ஆசையுடையவரும், சக்கரத்தைப் படைகலனாக உடையவரும் ஆன சார்ங்கதாரியைச் சரணடைகின்றேன்.

32. எம்பெருமானுடைய கழுத்து,கை ஆகிய அங்கங்களில் மலர்ந்த மல்லிகை, மகிழ், தாமரை, செண்பகம் ஆகிய மலர்களால் தொகுக்கப்பெற்ற மாலை அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அலங்காரப் பிரியரும், சிங்கமுகம் கொண்டு எதிரிகளின் கூட்டத்தைப் பிளந்தவரும் ஆன சார்ங்கபாணிப் பிரபுவை நெஞ்சினில் நினைத்துப் போற்றுவோம்.

33. சார்ங்கபாணி சரத்கால சந்திரன் போன்று அழகானவர். சிறுநகைப் பூத்துத் திகழ்பவர்.அவரை நாம் எப்போது காண்போம். அதோடல்ல; அந்த சார்ங்கபாணித் தெய்வம் திருமகளால் பூசனை செய்யப்பட்ட திருவடித் தாமரைகளை உடையவர். மகிழ்ச்சியுடன் அவரை எப்போது நாம் தலையில் வணங்கி மகிழ்வோம்.

34. ஸ்வாமி ! வறுமையை இன்றே வெட்டிக் களைவாயாக. தன்னைச் சேர்ந்தோரை அல்லது அண்டியவர்களை கோரமாகிற யமப்பிடியிலிருந்து காத்திடு. தன்னூர் தன் க்ருஹத்தில் தன்னைச் சார்ந்தோரை நிரப்பிடுக. இக்கட்டளைகளை ஏற்று ஸர்வ தந்திர ஸ்வாதந்த்ரனான நீ உன் மனதிற்கு எது பிடிக்குமோ அதைச் செய்தருள்வாயாக.

35. பிரம்மாதி தேவர்களால் வணங்கப்பெற்ற திவ்ய மூர்த்தியே ! உன் தோத்திரமும், உன் கதாசிரவணமும் மனிதர்களுக்கு உலக வாழ்க்கையை ஒழிக்கவல்லது. வணங்கியவர்களுக்கு வீடுபேறும் நல்க வல்லது. அனைத்து தேவர்களுக்கு அதிபதியே ! சார்ங்கபாணித் தெய்வமே என்னைக் காப்பாயாக.

36. வேதோபநிஷத்துக்களால் நன்கறியப்படுபவரே ! இனியமொழி பயிற்றுபவரே ! களங்கமற்ற புகழை உடையவரே ! கஸ்தூரித் திலகமணிந்தவரே சந்திர பிம்பம் போல் பிரகாசிப்பவரே ! சிறு நகை பூத்துத் திகழ்பவரே ! குளிர்ந்த பார்வையால் அருள்புரிபவரே ! இத்தனை பெருமைகொண்ட சார்ங்கவில் கையனே ! எப்போது என்னைப் பார்த்தருள்வாய்.

37. பௌர்ணமீ நிலவொளி சரத் காலத் தெளிவு, முயல் தரிப்பு ஆகியவற்றால் கர்வமுற்று ஸங்கர்ஷணன் (சந்திரன்) போன்றவரும், கருணையே வடிவானவரும், புதிதாய் அலர்ந்த தாமரையினை விஞ்சும் அழகரும் ஆன என்னுடைய சார்ங்கபாணியே ! இப்போது உன் முக தர்சனத்தை எனக்கு அளிப்பாயாக.

38. நல்ல அழகியதான திருமுக மண்டலத்தை உடையவரே ! சந்திரபிம்பமே ! தாமரைக் கண்ணே! மோகக் கடலில் மூழ்கித் தத்தளிப்போரை கரையேற்ற

வல்ல கருணைக் கடலே ! இதயத்தில் மாணிக்கம் போல் ஒளிர்பவரே ! தேவர் குழாம் தலையால் வணங்கிப் போற்றிய திருவடிகளைப் பெற்ற சார்ங்கபாணியே ! உனது பதகமலங்களை வணங்குகிறோம்.

39. சிவன், பிரம்மா, சுரோத்தியர் போன்றவர்களால் எப்போதும் தொழுதேத்தா நின்றுள்ள கும்பகோணத்தில் கோயில் கொண்டோனே ! ஆதிசேஷன் மீது கண்ணுறக்கம் பேணுபவனே ! கருடாதிகளால் பணிவிடை செய்யப் பெறுபவனே! தனது கிரீடத்தின் ஒளியால் சூரிய கிரணத்தை திக்காரம் புரியும் சார்ங்கபாணியே ! நானுன்னை வணங்குகின்றேன்.

40. தாயும் நீயே ! தந்தையும் நீயே ! உற்ற உறவினனும் நீயே ! உன்னையன்றி தேவர்தம் தலைவனான வேறு யாரையும் நான் நினைக் கின்றிலேன். ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் உன் சந்நிதானத்தில் நித்ய வாஸங்கொண்டு உன்னை எப்போதும் பார்த்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். இதைக் காட்டிலும் மேலான வரத்தினை உன்னிடம் ஒருபோதும் நான் வேண்டமாட்டேன்.

41. இச்சுலோகத்தின் பொருள் 25 ஆம் சுலோகத்தைப் போன்றதே ஆகும்.

42. வேதங்களால் அறியப்படுபவரும், மனத்திற்கு இனிமையானவரும், சிவப்பான இளந்தளிரை வென்றவரும், பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பாகிற பிணிகளை ஒழிப்பவரும், உனக்குப் பணி செய்து உன்னையே நினைத்திருப்போரின் நெஞ்சில் எப்போதும் எழுந்தருளியிருப்பவரும் ஆகிய நீவிர் எல்லையற்ற கருணைக் கடலாகின்றாய். அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த சார்ங்கபாணி பிரபுவே ! உமது திருவடியிணைகளை எனக்கெப்போதும் காண்பித்தருள்வாயாக.

43. உன்னுடைய சேவையால் செருக்குற்ற பிரம்மதேவாதிகளையெல்லாம் ஒருபோதும் நான் எண்ணுவதில்லை. என் ஆத்மாவை விஷ்ணுவிற்காகவே நான் அர்ப்பணித்து வாழ்கின்றேன். ஆதலால் நான் கிருதார்த்தமடைய சார்ங்கபாணியே ! எனக்கெப்போது வைகுண்டத்தை அளித்தருள்வாய்.

44. தாமரைக் கண்கள், விஷம் போன்ற வளர் கருமேனி, தாமரை போன்ற பிரகாசம், சரத்காலம் போன்ற தெளிவு, உமையின் மணாளர் தரிக்கும் திருநீற்றுக்கு ஒப்பான வெண்மை, வெண்ணகை, மூவுலகையும் தன் வயிற்றில் கொண்ட பெற்றிமை, பிரம்ம தேவாதிகளையும் வயிற்றிலிருந்தே தோற்றுவிக்கை, ஆகியவற்றுடன் சங்கம், சார்ங்கம் முதலான படைகலன்களையும் உடைய தாங்கள் எப்போதும் என் நெஞ்சத்தில் குடிகொண்டருள வேண்டும்.

45. இந்த உலகத்தில் உள்ள இயங்குவன, இயங்காதன போன்ற அனைத்தும் உங்களது பார்வையில் ஏகதேசம் தான் (நாலில் ஒரு பங்கு (அ) லவலேசம் அளவே). உன்னாலேயே தோன்றிய என் போன்ற உயிரினங்களைக் காப்பது உமக்கு ஒன்றும் மிகையான செயலுமல்ல. ஆதலால் கருணைக் கடல் ஆகிய நீ எனது வறுமை போக்கி உலக வாழ்க்கை எனும் கடலிலிருந்து மேலெடுத்துக் காப்பீராக.

46. பொற்கும்பம் போல் திகழும் மேனியில் விலை மதிப்பற்ற அணிகலன்களை அணிந்து விளங்குபவரும், சியாமளையை விஞ்சி நிற்கும் சாமமாமேனியனும், சார்ங்க வில்லைத் தரித்துள்ள உமது வடிவத்தை சாந்தசித்தமான இந்த இதயத்தில் தினமும் உபாசிக்கிறேன்.

47. அசுரக் கூட்டத்தை அடக்கி தன் கட்டுக்குள் வைத்து நிம்மலமாகப் பிரகாசிப்பவரும், பெருக்கெடுத்த ஓடை போல் வரமருளும் காரணத்தால் நல் கர்வமுடையவரும், நந்தகம் எனும் கத்தியை அணிகலனாகப் பெற்றவரும், பரந்த உள்ளமுடையவருமான சார்ங்கபாணியை அச்சமகல வேண்டி வணங்குகின்றேன்.

48. அசுரர் குழாத்தை நடுங்கச் செய்வதும், சார்ங்கபாணியின் கைத்தலத்தில் விளங்குகின்றதும், தீப்பிழம்பாய்த் திகழும் காளியைப் போல் பயங்கரமானதும் ஆன உம்முடைய உயர்ந்த கதையை எதிரிகள் ஒழிய வேண்டி நெஞ்சால் நினைக்கின்றேன்.

49. நாபீகமல சரோஜத்தின் வழி தோன்றிய தனது நாதத்தாலே அண்ட சராசரங்களை மூர்ச்சிக்கச் செய்வதும், தூய்மையான சந்திரனைப் போன்றதும், கதிரவன் ஒளி போல் பயங்கரமானதும், கருணை வடிவும், அரக்கர் குலத்தைத் தண்டிக்க உதவும் முழக்கத்தைப் பெற்றதும், விரோதிகளிடத்திலும் விளங்குமதான உம்முடைய சங்கராஜத்தை வணங்குகின்றேன்.

50. காசி நகர நாயகனின் செயலால் தகிப்பிற்குக் காரணமானதும், அமோகமும், அமேயமும், ஸர்வதேவ மயமும் ஸர்வ சரீரமுமான சக்கரத்தண்ணலே அச்சம் சரும் உமது திருமுக மண்டலத்தை வணங்குகின்றேன்.

51. தேவர்களனைவருக்கும் தேவனாய் விளங்குபவரே ! சார்ங்கபாணித் தெய்வமே ! கருணைக் கடலே ! ஸ்வாமி ! தோத்திரம் என்ற வழியாலே நான் பலவாறாய்த் தங்களைப் பேசியிருப்பேன். அவற்றை எல்லாம் தாங்கள் பொறுத்தவராய் எனது பாபங்களைப் போக்கி அருள்புரிவீராக.

சுபம்

சரசுவதி மகால் நூலக அச்சகம்